

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

NR 7

EINDELIJK SCHADUW !...

DE SNELSTE MAN TER WERELD!

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL VAN J. GRATON

In een dorp in Virginia op een
tentemorgen van het jaar 1933...

Wacht even!
Ik kom...

Ho, Chuck! Ga je
mee vissen?

Gisteren heb ik er een gevangen! Zo groot
was die... Neen, hij was nog groter!

Weltra zitten Chuck en zijn
vrienden aan de rivier

Plotseling...

Kijk! Een jacht-
vliegtuig!

Chuck volgt het toestel tot het achter
de horizon is verdwenen.

Ik zou later ook vliege-
nier willen zijn...

Vliegenier?... Je hebt je nog niet
goed in de spiegel bekeken, Tarzan!

Ja, Charles «Chuck» Yeager is maar een
tengere tienjarige jongen...

Dat is waar... Ik ben niet sterk genoeg... Maar
toch wil ik vliegenier worden!

Jaren gaan voorbij... In de
omgeving van het geboorte-
dorp van Chuck heeft men
een militaire luchtbasis aan-
gelegd.

Heb je dat gezien,
Mr Jones?... Zo rake-
lings boven de daken...

Ik durf er een dollar
op verdedden, dat
het weer eens die
gekke Charles Yea-
ger is!

Inderdaad, het was Chuck!
In 1941, toen hij maar pas
18 jaar was, heeft hij
dienst genomen in de U.S.
Air Force als eenvoudig
soldaat. Na een korte
stage als mechaniker,
werd hij naar een plo-
tenschool gestuurd, en zo

kon hij zijn jeugddroom
verwezenlijken. In maart
1943 bekommt Chuck zijn
brevet van jachtpiloot!

In december van datzelfde jaar wordt hij naar
Engeland gestuurd...

...en ingelijfd bij de 363ste jachtgroep.

363
SQUAD

USA AIR FORCE

De gevechten boven het vasteland woeden in volle hevigheid.

Bij zijn negende opdracht wordt Chuck boven Frankrijk neergeschoten.

Dank zij de hulp van de Franse verzetsbeweging slaagt hij er in 's nachts Spanje te bereiken.

Hij wordt door een Spaanse postouille verrast en in de gevangenis geworpen.

De cipiers hebben iets vergeeten...

Zij hebben mijn ontsnappingszakje niet gevonden! Ik zal hier niet uitdogen!

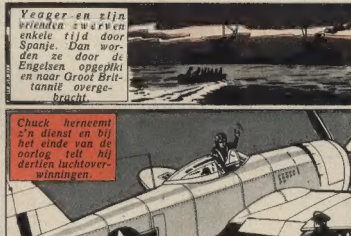

Tot grote verwondering van de gevangenen zijn de staven van zijn cel in koper! Met zijn zaagje heeft hij die gauw door!

Hier blijf ik geen uur meer zitten! Leve de vrijheid!

Kom mee jongens!

Chuck neemt z'n dienst en bij het einde van de oorlog, tellt hij dertien luchtoverwinningen.

Luitenant... Ho, excus... Kapitein, uw benoeming is aangekomen!

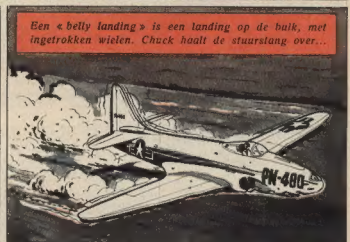
Na de oorlog wordt Chuck instructeur, maar dit beroep is veel te «burgerlijk» naar zijn zin. Hij wordt proefpiloot...

Chuck Yeager zal dat nieuw toestel invliegen... Hij is werkelijk een van onze beste proefpiloten!

DX 4 aan de kontroletoeren... DX 4 aan de kontroletoeren... Ik vraag de baan voor een «belly landing».

O.K., DX 4... Voorruit, en veel geluk!

Een «belly landing» is een landing op de buik, met ingetrokken wielen. Chuck houdt de stuurstang over...

Deze maal is de proef prachtig geslaagd! Het vliegtuig heeft geen vuur gevat.

O.K. Nu is het julietheurt, technisch!

Kapitein, men ontbiedt u op de «afdeling personeel»...

Eindelijk! Dat is zeker in verband met mijn aanvraag aangaande de XS...

Heb je gevraagd om een proefvlucht te maken met de XS 1? Maar dat is zelfmoord, kapitein!

Maar neen, wie heeft je dat wijsgemaakt?...

De «Bell XS 1» is een klein monster waarvan niemand de reacties kan voorzien!

Ken je Chalmers Goodlin? Dat is misschien de beste piloot van de States... Wel, hij heeft de 8/10 van de geluidsniveau behaald met de XS 1...

Kapitein Yeager wordt inderdaad aangeduid om een proefvlucht te maken met het « kleine monster » van de Bell-fabriek. In oktober 1947 vliegt hij naar de basis van Muroc-Lake in Californië.

Nu vliegen wij boven de woestijn van Mohave, kapitein!

Dat weet ik, maar hij welgerde om alles uit de motor te halen, spijts de premie van 150.000 dollar, die de firma Bell hem had aangeboden!

Ja, maar Chalmers Goodlin hield aan zijn leven. Een andere burgerlijke proefpiloot heeft een vlucht gemaakt met de XS1, maar heeft zich teruggetrokken.

Nadien heeft de luchtmacht er zich mee gemoeid, en ik geloof dat het nu mijn beurt is?

Wat?... Jij zoudt met dat ding vliegen, en je verdient niet meer dan de gewone soldaat van een vlieger?

En daar ligt het Murocmeer. Het is uitgedroogd, en de bodem van het meer is zo hard als steen!

Hoe is dat schip daar gekomen?

En nu zal ik je de machine eens tonen, kapitein!

Dat is een houten kruiser, maar hij is deertlijk toegankelijk want hij heeft als doelwit gediend voor bombardementenvliegtuigen.

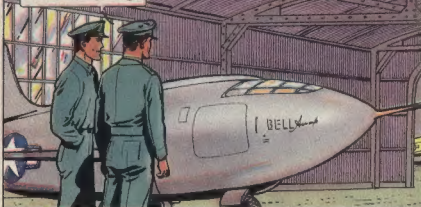

Chuck bezoekt de basis, waar men alleen de problemen van de militaire luchtvaart bestudeert, en vooral die welke in verband staan met de snelheid van de jachtvliegtuigen.

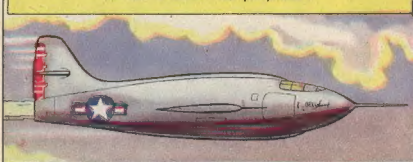
Dat is een windtunnel, en dat rood gebouw glinde verder dient voor proefnemingen met de reaktiemotoren.

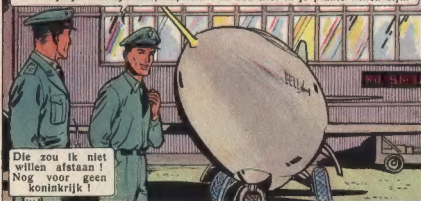
De « Bell XS 1 »! Een prachtig ding!

De « Bell XS 1 » (X betekent experimenteel, S supersonisch) was in de oktobermaand van het jaar 1947 het eerste reaktievliegtuig ter wereld. De konstruktoren weten nog niet welke zijn snelheidsgren is. De vraag die gesteld wordt is de volgende: zal het niet ontploffen, wanneer het de gelidmsmuur zal bereikt hebben?... Er is maar één middel om het te weten: een proefvlucht!

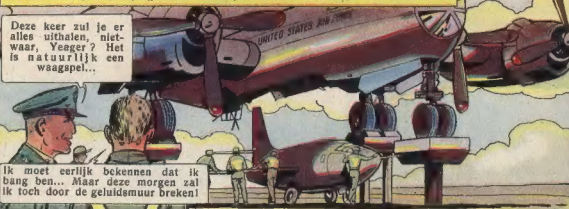

Er zijn zoveel vliegtuigen ontploft, die onder de 1200 km per uur vliegen. Iedereen is bang voor hetgeen er met deze machine zal gebeuren. Ik benijd je waarlijk niet, kapitein! Ik zou niet in je plaats willen zijn.

Die zou ik niet willen afstaan! Nog voor geen koninkrijk!

Enkele dagen gaan voorbij. Chuck heeft reeds enkele vluchten gemaakt met de XS 1, maar hij heeft zijn grote aanval nog niet ondernomen. Op 14 oktober 1947...

Deze keer zul je er alles uithalen, nietwaar, Yeager? Het is natuurlijk een waagspel...

Ik moet eerlijk bekennen dat ik bang ben... Maar deze morgen zal ik toch door de gelidmsmuur breken!

En geen grapjes, hé?... Keer terug!

De XS 1 verlaat zachtjes de B 29... Chuck geeft de azotdruk en ontsteekt het mengsel van zuurstof en alcohol in een van de verbrandingskamers. Het vliegtuig schiet vooruit met een wonderbare snelheid...

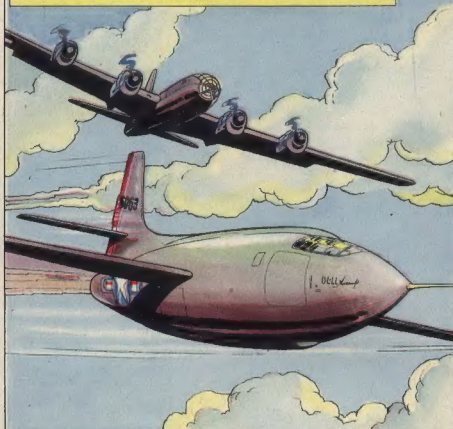

In de stuurhut van het «kleine monster» zit Chuck klaar om er bij het eerste signaal op los te gaan.

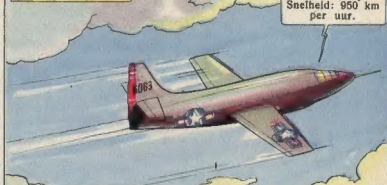
Alles of niets!... Nog drie minuten...

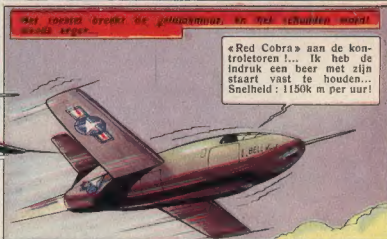
Groen! Vooruit!

Achtereenvolgens ontsteekt Chuck de drie andere raketten...

«Red Cobra» aan de controletoeren! De XS-1 daverd vreselijk... Snelheid: 950 km per uur.

«Het toestel breekt de geluidsmuur, en het schudden wordt steeds erger»

«Red Cobra» aan de controletoeren! Ik heb de indruk een beer met zijn staart vast te houden... Snelheid: 1150 km per uur!

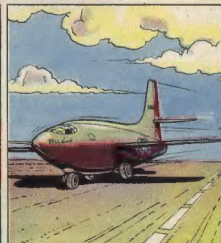
Plotseling trilt het toestel niet meer... Een vreemde stilte omhult de piloot...

Hoera! Alles O.K. aan boord! Snelheid: 1400 km per uur!

Gedurende enkele ogenblikken heeft Chuck aan meer dan 2000 km per uur gevlogen! Zijn brandstof is uitgeput. Dan komt de controletoeren te hulp...

Control Tower aan Red Cobra... Keer terug naar de basis, proefvlucht afgelopen!... Bravo, kampioen!

Ik ben blij dat ik hier terug ben. Ik vreesde dat het met mij gedaan was.

Wel, kolonel, wat denkt u er van? De wrakstukken van die verouderde geluidsmuur liggen in de Mohavewoestijn...

Bravo, Chuck! Deze 14^e oktober 1947 zal een historische datum blijven. Jij bent de eerste mens die aan 2000 km per uur heeft gevlogen!

Ba!...

Laat mij even mijn zin volinden: ...je bent in ieder geval de eerste, die naar zijn basis teruggekeerd is, om ons zijn indrukken mede te delen!...

ONDER ONS VERMA

BLIJF KALM!

JONGENS, die er van dromen, later piloot te worden, moeten volgend echt gebeurd verhaal aandachtig lezen:

Enkele dagen geleden vertrok een passagiersvliegtuig op de luchthaven van Rome naar Brussel. Toen de machine amper een uur gevlogen had, verloor ze boven Lombardije een motor. Kort daarop, viel de tweede motor aan dezelfde kant ook uit. Er bleven slechts twee motoren over op de vier en het vliegtuig had twee en veertig passagiers en zes bemanningsleden aan boord!

Maar de piloot bleef koelbloedig. Dank zij zijn koelbloedigheid, en zijn handigheid, slaagde hij er in zijn toestel terug te brengen naar het vertrekpunt en te landen zonder grote schade.

Deze piloot heeft een schitterende les gegeven in zelfvertrouwen en koelbloedigheid aan alle jongens en meisjes, die zo gemakkelijk het hoofd verliezen wanneer er zich het kleinste incidentje voordoet in de loop van een alledaagse dag!

Wanneer wij een tegenslag te verduren krijgen, dan moeten wij het hoofd koel houden, en niet op hol slaan, maar integendeel ons de vraag stellen: 'Hoe geraken wij uit deze moeilijke situatie zonder kierscheuren?'

Kuifje

KUIFJE's CLUB TE DJAKARTA

THE Kian Gie, Dj. Hang Lekir II, 95, Blok H, Kebajoran Baru, Djakarta (Indonesia) schrijft mij dat hij «Kuifje» buitengewoon mooi vindt, en zijn schoolmakkers er voor vechten als hij enkele nummers mee naar school neemt. Hij betreurt het dat hij ginder ver in Indonesia geen Kuifje's punten kan verzamelen,

want de produkten waar de Kuifje's bons op afgedrukt zijn, zijn ginder eerder zeldzaam. In Djakarta zijn behoorlijk veel abonnees op *Kuifje*, deelt hij ons mede, en onze vriend besluit dan ook voor die Kuifjeslezers een klub te stichten. Kuifjeslezers uit Djakarta en omgeving, worden vriendelijk verzocht zich in verbinding te stellen met The Kian Gie. Ik zie met belangstelling uit naar nieuws uit Djakarta!

EEN NIEUWE KUIFJE's KLUB IN DORDRECHT

Tonny van Wouwe, Mauritsweg, 38 B, Dordrecht (Holland), schrijft mij dat hij in zijn stad een nieuwe Kuifje's klub wenst op te richten. Kuifjeslezers uit Dordrecht en omgeving worden verzocht zich in verbinding te stellen met Tonny.

WENSEN

IK kreeg uit alle werelddelen beste wensen van Kuifjeslezers en o.a. ook van Jantje Lie, Peragiagaan, 125, Bogau (Indonesië).

De postbode

wordt verwacht

Geert Strobbe, Koninklijk Atleetneum, B.S.P. 8 B.S.D. zou graag willen korresponderen met een lezer uit Indonesia. Geert woont in Akko, zijn vader maakt deel uit van de Belgische bezettingstroepen in Duitsland. Men mag hem schrijven in het Nederlands of het Frans. Hij verzamelt postzegels en interesseert zich voornamelijk in vreemde landen.

MEDEWERKING

Raymond Gravensteyn, van Hasselt, zou graag een paar korte stukjes schrijven voor «Kuifje». Schrijf die maar gerust, Raymond, en stuur ze mij ter inzage. Indien uw korte stukjes goed zijn, zal ik er misschien een kunnen van opnemen in «Kuifje».

EEN NIEUWE KUIFJE's FIETSClub TE JETTE

Marcel de Meuter, Ongenaststraat, 13, Jette, zou een nieuwe Kuifje's fietsklub willen oprichten voor de Kuifjeslezers uit Jette. Jongen uit Jette, Gansboren, Molenbeek en Koekelberg, die er voor voelen zich bij deze nieuwe klub aan te sluiten, stellen zich in verbinding met Marcel de Meuter (iedere dinsdag, donderdag en zaterdag na 16 uur).

EINDELIJK...

Dit prachtig album van Edgar Jacobs, dat ten gevolge van technische moeilijkheden niet op de voorrechten datum kon gepubliceerd worden, is thans van de pers.

In dit verhaal vinden wij Blake en Mortimer in elcijd gewikkeld met het Geloofsteken.

Al de Kuifjeslezers die Blake en Mortimer kennen en ook de anderen zullen dit nieuw album op hun boekenplank wensen!

Luxe album verkrijgbaar in alle boekhandels: 69 F.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DENK EVEN NA

TWEE tassen, de ene is met thee, de andere is met koffie tot op hetzelfde niveau gevuld. De tassen bevatten dus eenzelfde hoeveelheid vloeistof. Men schept nu een lepeltje thee in de tas met koffie, men roert het mengsel om en neemt een lepeltje van dit mengsel om in de tas met thee te gieten.

Vertel me nu eens of er minder koffie is in de tas met thee, dan thee in de tas met koffie.

DE TEST VAN DE WEEK

Tijd voor alles, alles op z'n tijd

Je moet voor alles tijd hebben: voor je maaltijden, je studie, je ontspanning en ook voor je rust. Dit wil niet zeggen dat je altijd van het een naar het ander moet rennen, waarbij je je zenuwen onnodig op de proef stelt. Je hoeft ook niet overdevenen langzaam te zijn. Doe alles met regelmaat, besteed aan iedere zaak de nodige tijd en je zult er wel bij varen. Neem niet te veel hooi op je vork, doe liever wat minder, maar dan tot in de puntjes! Antwoord op onze test met JA (3 punten), SOMS (1 punt) of NEEN (0 punten).

1. — Heb je over het algemeen de tijd om te ontbijten vooraleer je naar school gaat?
2. — Leer je je lessen de vooravond en niet 's morgens vooraleer je naar de klas moet lopen?
3. — Heb je wel eens 10 minuten tijd om na te denken eer je je aan het werk zet?
4. — Meen je dat het onvoorzichtig is een werk tot later uit te stellen, daar je dan misschien in de onmogelijkheid bent het uit te voeren?
5. — Wanneer je je voorgenomen hebt iets op een bepaald uur te doen, hou je je dan ook daaraan?
6. — Sta je op tijd op zodat je geen kattenwasje moet doen?
7. — Je hebt exaamen. Bereken je de tijd die je nodig hebt om je kladschrift netjes over te schrijven?
8. — Je krijgt een uur tijd om je werk te maken. Je oordeelt dat dit te weinig is, dus je dit ook zeggen om niet verplicht te zijn een knoeiwerk af te leveren?
9. — Breng je alles wat je ondernomen hebt tot goed einde?
10. — Ben je er van overtuigd dat je, door het goed organiseren van je werk, tijd kunt sparen en vergissingen uit de weg gaan?

Totaal

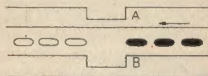
— Waarom moet ook als hij een weddenschap verliest altijd mijn speelgoed nemen om door de stad te rijden?

LANGS HET KANAAL

[K ken een smal kanaal waar slechts één schip kan doorvaren. Er is echter een bepaalde plaats die breder is en waar een schip kan liggen. (Zie tek. A.)

Op een dag kwam ik langs dit kanaal gewandeld en zag twee konvooien van drie schepen, die in tegenovergestelde richting voeren. (Zie tek. B.)

Welke manoeuvres hebben zij uitgevoerd om elkaar te kruisen?

IEDERE AVOND?

KLEINE Jan was bij een tante op visite. 's Avonds plukte deze laatste een kip en kleine Jan zat daar met de grootste aandacht naar te kijken, tot hij plots zei:

— Tante, doe jij dat elke avond zo je kippen uitkleiden als je naar bed moeten gaan?
(August van Houtte, Brugge.)

DE ZONEN VAN LAMBIK

MODERNE BELEEFDEHEID

Onderwijzer. — En Willem, als je nu eens in de tram zat, waarin iedere plaats bezet was en er kwam een dame binnen, wat zou je dan doen?

Willem. — Ik zou doen, alsof ik sliep. Net zoals vader...

ONDER DE LES

— Noem me eens vijf dingen waar melk inzit, vraagt de meester.

— Boter, zegt Keesje, kaas, en pap... en twee koelen.

OP SCHOOL

— Hoeveel vingers heb je, Jentje.

— Tien, meester.

— En als er nu eens drie afgaan?...

— Dan heb ik geen pianoles meer, meester!

(Joris Tielemans.)

HET PROBLEEM

Baas: Je bent slecht geschoren van morgen, jongen. Ik wil dat mijn bedienden er netjes uitzien.

Bediende: Ik laat mijn baard groeien, mijnheer de directeur.

Baas: Zo? Welnu, laat hem dan groeien als je thuis bent, buiten de werkuren!

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

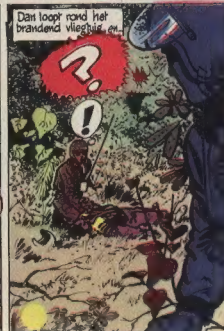

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Tijdens een groepsvlucht ziet Garcia plotseling een eigenaardig verschijnsel en vertelt de formatie. Zijn toestel stort neer in het woud...

Hallo

Hallo, hier: LUC VARENNE!...

ENKELE GROTE FIGUREN UIT DE VOETBALWERELD

I HAROS

BESTE EUROPEES ATLEET

IEDER jaar vraagt men aan vijf en dertig bekende Europese sportjournalisten welke naar hun mening, de meest verdienstelijke sportist zijn van het afgelopen jaar. Het gaat hier om de atleten, renners, bokkers, enz. welke zich in het voorbije jaar speciaal lieten opmerken. Natuurlijk zijn die vijf en dertig sportreporters het niet altijd eens maar ten slotte komt men toch tot een resultaat. Ziehier dan de rangschikking voor 1955:

1. I HAROS. (Atletiek) 312
2. MOENS. (Atletiek) 180
3. ANDERSON. (Halter) 157
4. L. BOBET. (Wielrennen) 134 1/2
5. MARCIANO. (Boksport) 132
6. FANGIO. (Autorennen) 94 1/2
7. JOHNSON. (Atletiek) 80
8. CAMPBELL. (Moto) 69 1/2
9. TRABERT. (Tennis) 64 1/2
10. ERIKSSON. (Schaatsen) 59

Wat bijzonder belangrijk is, is het feit dat het voor de derde maal een «loper» is die aan het hoofd van de lijst staat. Inderdaad. In 1953 was het Zatopek en in 1954 Banister. Dit bewijst dat de atletiek een basispositie is. Het is de oudste sport ter wereld en ze wordt nog ieder jaar verbeterd.

HOLLAND BOVEN!

IN de zwemsport praat Holland zijn woordje mee. Men heeft nu zo pas een nieuwe, veelbelovende zwemster ontdekt nl. Ada De Haan. Ze is nog maar pas veertien jaar en ze wist in een zwembad van 25 meter een tijd van 2'50" te halen over de tweehonderd meter schoolslag. Bravo voor Ada! Je moet weten dat de Hollandse kampioene Nelly Van Vliet er in 1947 2'49" 2/10 over deed, de Hongaarse zwemkampioene Eva Novak had er in 1951 2'48" 5/10 voor nodig. De prestatie van Ada is dus niet alleen schitterend maar ook veelbelovend!

AL onze voetbalploegen hebben de laatste en grote spurt ingezet naar de eerste plaats van de rangschikking en de titel van kampioen van België. Bovendien zijn er ook nog de interessante internationale voetbalmatchen. Het is daarom dat ik vandaag iets over enkele grote figuren uit de voetbalwereld wil vertellen. Naar het schijnt, zijn er in Europa geen doelwachten meer van de klasse van Planicka (Tsjecho) of Debie (Belg). Men mag daarin echter niet overdrijven, want wat voorbij is, schijnt altijd veel mooier en veel beter dan hetgeen men op het huidige ogenblik heeft. Men mag echter wel zeggen, dat tijdens de matchen voor de oorlog gespeeld, de doelwachten een persoonlijker spel leverden. Tijdens de laatste matchen voor de wereldkampioenschappen in Zwitserland betwist, werd er geen buitengewoon knap goalkeeper opgemerkt. Allen waren ze echter knap, onze nationale Gernaye ingegrepen.

DE goalkeeper die, naar onze bescheiden mening, na de oorlog het meest van zich deed spreken, was de Engelsman Swift. Hij was de reus van de Engelse doelwachten. Hij stopte de «hoge ballen» met een lenigheid en een zwier die telkens weer verbastden. Met de hand ontzette hij heel makkelijk een keihard schot. Hij was de sensatie van de no-oorlogse voetbalmatchen en de Britten betreurden zijn heengaan oprecht.

De Argentijn Ruggiero, de keeper met de lange, dikke snor was ook een grote figuur op het voetbalveld. Tijdens een internationale match op het sportterrein van Wembley amuseerde hij honderdduizend geestdriftige voetbal liefhebbers, maar veroorzaakte de nederlaag van zijn eigen ploeg tegen Engeland. Jammer, want daarmee liet Argentinië de kans voorbij gaan de Engelse profs op eigen veld te verslaan twee jaar voor Hongarije, wie die eer te beurt viel. Je moet weten dat Argentinië, tijdens die match, leidde met 1 tegen 0 tot op tien minuten voor het einde van de wedstrijd. Ruggiero veroorloofde zich de tweede geen enkele Engelse bal door te laten. Het publiek was zodanig ingenomen met het spel van die Argentijnse doelwacht dat het er de nederlaag van z'n eigen (Britse) ploeg bijna door vergat. Toen liet de Argentijn zich vangen aan zijn eigen spel. Om te tonen wat hij kon, maakte hij een geweldige karpelsprong om een uitgaande bal terug op te vangen... Dat mislukte. Corner voor Engeland en... doel!

ALGEMEEN neemt men aan dat de Joegoslava Beara de beste doelwacht van het ogenblik is. Wij hebben er echter ook knappe, zo ondermeer Henri Meert van Anderlecht. We hebben ook François Daenen die, tijdens z'n matchen gespeeld te Wembley en te Glasgow, een grote populariteit verwierf. Henri Meert is echter een sterker, regelmatig speler. Hij is meer all-round dan Daenen. Meert won voor ons een match tegen Italië op een nogal spektakulaire wijze. Hij was uit-

gelopen en gevallen en de Belgen vreesden reeds dat het Italiaanse schot zou «binnen zitten», maar Meert had de tegenwoordigheid van geest z'n arm uit te steken en... de bal terug te stoten!

ARMAND Seghers van Gantoise was ook een zeer knap keeper. Op 25 december 1953 was hij de doelwacht van onze Rode Duitsers en speelde te Parijs tegen het Frans nationaal elftal. Alhoewel de Rode Duitsers leidden met één tegen nul, waren de Fransen de sterksten. Tijdens de pauze hoorde ik de Fransen zeggen: Segers is de slechtste doelkeeper die de Belgen ooit op het veld hadden. Tijdens de tweede speelhelft was hij echter zo overwelldigend dat de Fransen hun oordeel wijzigden en zeiden: «Seghers is de beste keeper die we de laatste jaren te Parijs zagen!». Seghers werd «de keeper met de pet» genoemd. Iedere keer hij uitliep verloor hij z'n mutsje... Seghers ging helaas niet op de ingeslagen weg voort.

BIJ de doelwachten van internationale klasse, kan men niet stilzittend aan de Hollander Kraak voorbij gaan. Kraak verdiende zijn naam dubbel en dwars! Jef Mermans weet daarover mee te spreken. Het gebeurde, geloof ik, in 1949, dat de Hollanders op 30 seconden van het einde met 5 tegen 4 aan de leiding stonden. Toen sloot de scheidsrechter penalty tegen het Hollandse elftal en Jef Mermans kreeg de bal om naar het Hollands doel te schieten, maar... Kraak was er. Kraak was de ziel van het veld geweest tijdens de match, de muur waartegen bijna alle Belgische aanvallen waren gestrand. Mermans vroeg zich bezorgd af «hoe» hij zou schoppen? Ten slotte nam hij het kloek besluit «het op goed geluk af te doen en zonder dat fenomeen Kraak in de ogen te kijken». Mermans sloot de ogen... schopte en... doel! Het was pas later dat Mermans me vertelde «hoe» hij goeddeels had!

KNAPPE DOELWACHTERS

RIK MEERT

FRANÇOIS DAENEN

ARMAND SEGHERS

* LUC VARENNE VER-
* TELT JE VOLGENDE
* WEEK NOG EEN EN
* ANDER OVER KNAPE
* VOETBALLERS:

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZO SPRAK ZARATHUSTRA

WANNEER een groot rijk zijn welvaart en bloei te danken heeft aan de intelligentie en de energie van één man, gebeurt er vaak een ramp, wanneer die man sterft. Je weet misschien wel wat er gebeurde met het rijk van Karel De Grote na diens dood, en hoe het uitgestrekt land, veroverd door Alexander, na diens vroegtijdig overlijden volledig uiteen viel. Hetzelfde gebeurde met het Perzische rijk van Cyrus. Dat was wel heel jammer, want de Perzen waren een zeer sympatisch volk en hun godsdienst was voor die tijd, de wereld kende toen immers nog de leer van Christus niet, zeer mooi en edel. Hun godsdienst werd gesticht door Zarathustra of Zoroaster.

1. - DE LEGENDE VERTELT

LANG, lang geleden leefde er, zo vertelt de legende, een man die Zarathustra heette (de Griekse vorm voor deze naam is Zoroaster). Hij woonde in een dorp verloren in de bergen. Hij mediteerde daar zeer veel. Op zekere dag trok hij te voet door de Kaspische Zee, hij huwde drie keer en had, steeds volgens de legende, toen een bovennatuurlijke openbaring. Hij begon te prediken en schreef zijn leer neer in het boek dat men Avesta heet.

2. - GOED EN KWAAD

DE godsdienst van deze wijze man was zeer eenvoudig en mooi: de wereld is het schouwtonel van de hardnekkige strijd tussen de god van het goed Ormazd (ook Ahoera-Mazda) en de god van het kwaad, Ahriman. Ormazd schiep alles wat goed en schoon is: het licht, het vuur, het water, de planten, de dieren... Methra, de zonnegod, is zijn helper. Ahriman is de geest van de duisternis, van de angst, van al wat lelijk en slecht is. Sedert het begin van de wereld tracht hij het slechte te verspreiden en de strijd tussen deze twee machten, goed en kwaad, zal slechts eindigen op de jongste Dag. Gelukkig zal Ormazd, de god van het goed, overwinnen.

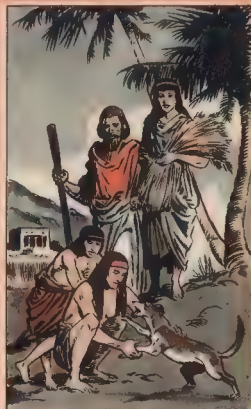

3. - HET VUUR IS HEILIG

DE Perzen aanbaden Ormazd in de vorm van een vlam, symbool van de zuiverheid. Hoog op de bergen legden zij gearfumeerd hout op stenen altaren en ontstaken dit. De godsdienst werd geleid door priesters in lange, witte gewaden gehuld in een tiara op het hoofd. Dat waren de Wijzen. Zij betraden het altaar, zongen, offerden dieren en spraken magische formules uit...

4. - MEN MOET GOED ZIJN

DE godsdienst, welke de Perzen moesten belijden, was mooi en edel. De Perzen leefden dan ook naar een zeer hoogstaande moraal. Zij moesten geest en lichaam zuiver houden, goede werken verrichten, hun evenaars in alle omstandigheden helpen, goedhartig zijn voor de dieren, in het bijzonder voor de honden, omdat zij de trouwste vrienden zijn van de mens. Wie verkeerd handelde, moest berouw hebben over zijn daad. De eerste deugd van iedere Pers was de eerlijkheid. Het liegen werd ten strengste afgekeurd. Je ziet dat deze godsdienst mooier was dan die van de meeste andere volken, welke in die tijd leefden.

5. - HET EINDE VAN EEN KEIZERRIJK

HET grote, goed georganiseerde Perzische rijk moest verdwijnen. Het verval begon met de dood van Cambyzes en ging met rasse schreden verder tijdens de regeringen van Darius, Xerxes, Artaxerxes. Waarschijnlijk werd het verval van het grote rijk verhaast, omdat alles beruiste op de blinde gehoorzaamheid aan de «Grote Koning». Het Perzische rijk bezweek onder de slagen van de Grieken.

(Wordt voortgezet.)

TEKST EN
TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES
MARTIN

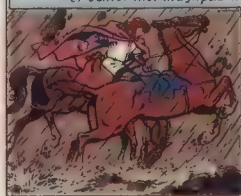
Een hevige onweer barst los in de bergen en

onze vrienden verkeren ernstig in gevaar

De neerstortende stenen en het rijk hebben gelukkig niemand gewond. De paarden zijn echter dodelijk verschrikt, zij steigeren, en...

...Slaan op hol. De Parth klemde zich echter stevig vast aan de hals van het paard en lost niet, wat het dier ook aanwendt om de ruiter op de grond te gooien. De Parth slaagt er echter niet in zijn paard tot staan te brengen...

Een ogenblik is Alex onthutst. Dan komt hij over-eind en stelt de verdwijning van de paarden vast. Op dit ogenblik roepen zijn vrienden hem...

Alex!...
Alex!...

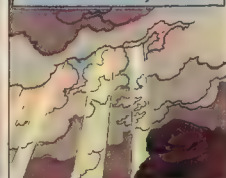
Ja, ja, ik kom jullie helpen...

Ben je niet gewond?... Nergens pijn? Goed, des te beter! Onze positie is echter weinig rooskleurig... Onze wapens zijn stuk en onze gezel, de Parth, werd meegesleurd door de paarden. Wij zullen hem wellicht nooit terugzien. Maar wij zijn gelukkig niet gewond, dat is al veel waard!

De storm houdt even plotseling op althij daar straks was losgebarsten. De zon komt door de donkere wolken kijken...

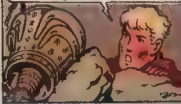

Alex! Maar kijk dan toch!

Hee... Dat is inderdaad zeer eigenaardig... Kom, we gaan even kijken... Volg mij, aan die kant kunnen wij makkelijk de rots opklimmen!

Zeer vlug staat Alex bij het voorwerp dat schittert in de zon...

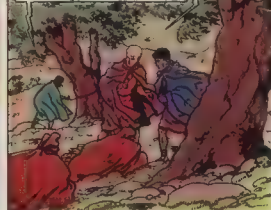
Heb je nou ooit! De tiara!... Maar ja, het is de tiara!... Ongelooflijk!...

Zodra ze van hun eerste verrassing bekomen zijn besluiten ze heel de omgeving zorgvuldig af te zoeken. Het duurt niet lang of zij vinden de twee zakken met de schat welke daardoor Karal werden achtergelaten...

Wij hebben de volledige schat teruggevonden! In welke omstandigheden heeft Karal dit alles hier gelaten... zullen wij een verklaring vinden voor dit mysterie?...

En hier de teugel van een paard die geschiedt! Het arm dier heeft zich losgerukt en is gevlucht!

De zon!

Ho, kijk eens anders... Daar blinkt iets! Het schittert hevig dat het pijn doet aan je ogen!

Wat zullen wij doen zonder paarden?

Met het mooi weer schijnt het echter gedaan. Er zijn alweer de dreigende wolken aan de hemel... Het zal nog regenen dus moeten wij een behoorlijke schuilplaats vinden... Kom, wij mogen geen tijd meer verliezen. Wij nemen de zakken en gaan op weg!

Een uur later slaan Alex en zijn twee vrienden aan de oever van de stroom...

Zou er hier geen vissershut zijn, waar men ons iets kan te eten geven en onderdak voor de nacht?...

Ze wandelen een eindje langs de oever en...

Zeereigenaardig, te meer daar er nergens een woning te berpeuren valt...

Kom, wij gaan er naartoe!

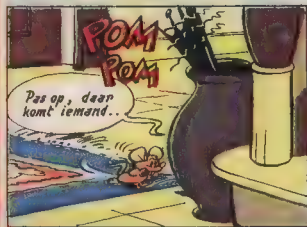
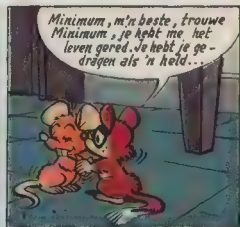
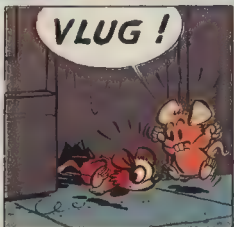
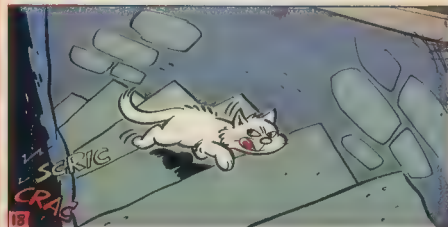

Maar een eindje verder...

Ssst! Ze lopen naar de schuit!... Ze bekijken ze aandachtig... flah! Zij duwen het bootje in het water...

Wah?...

WIE GEEN LAST HEEFT VAN DUIZELIGHEID MAG MET ONS MEE!

DOEN WE ER MEE VOORT? VRAAGT MICHEL BERLIN (1). IK STEEK M'N DUIM OP TEN TEKEN VAN INSTEMMING, MAAR TOCH BEN IK NIET HELEMAAL GERUST IN DE ZAAK, WANT IN HET ACHTERUIT-KIJKSPIEGELTJE HEB IK EEN BLIK OPGEVANGEN VAN DE PILOOT. HET KWAM ME VOOR DAT Z'N OGEN ZO ONDEUGEND TINTELDEN...
DE « LAWINE » KONDIGT BERLIN MET KALME STEM AAN.

Wij zijn de hoogte ingegaan... en de dans begint!

Een lichte duikvlucht: we vangen met een lus aan, maar aan de spits aangekomen doet een lichte variatie ons zijdelings omkantelen. In rolvlucht

eindigen we echter de lus op normale wijze.

Deze keer heb ik de aarde in alle richtingen zien draaien. Ik weet niet meer, waar ik me bevind...

IMMELMANN

Ik voel me beter en beter, in volle zaligheid, alsof de lucht mijn element was geworden.

Het vliegtuig duikt weer, versnelt zijn vlucht, geeft gas op volle kracht. Stijgen, looping? Neen: natuurlijk zijn we op de rug gaan liggen, als het toestel een halve rolvlucht maakt en zijn normale vlucht herneeft in tegenovergestelde richting. Het is aange-naam... en sneller dan het nemen van een bocht.

OMGEKEERDE IMMELMANN

Dezelfde figuur als hoger beschreven, maar bij het dalen bevindt de vlieger zich op een helling van 45° in plaats van in de normale vlieghoek (fig. 3).

KLAVERVIER

Het toestel begint een cirkelbeweging, verricht een

kwart draaiing bij het vertikaal dalen en hierop een lusfiguur: door dit manoeuvre viermaal in dezelfde richting te herhalen, bekomt men een opeenvolging van vier lussen, de ene naast de andere (fig. 4).

Heel gemakkelijk schijnt dit alles! Wie sprak er ook weer van de aantrekkingskracht van de aarde op alle voorwerpen? Zou deze theorie niet dienen herzien te worden?

DE OMKEERFIGUUR

Het toestel maakt een glijvlucht, stijgt snel — de aanblik van onze wereld is prachtig — draait op zich zelf, komt weer in normale vlucht en valt voorwaarts, met motor op halve kracht, zet de buiteling voort. Terwijl ik me krampachtig aan mijn zetel vasthoud, komen wij terug in de normale vluchthoek, maar op de rug (fig. 5).

Werkelijk, het aardse stof is van m'n voeten gevallen, ik bevind mij niet meer in een vliegtuig, ik ben alleen, vrij, een vogel...

NORMALE SAVOIE-KNOOP

— Is een combinatie van een halve normale looping en van een halve omgekeerde looping.

Het wordt ingewikkeld. Het eerste gedeelte is aange-naam en verloopt vlot... maar het tweede deel bevat me minder. Ik denk nu niet meer aan de bekende Savoie-taart, maar aan de Alpen (fig. 6).

Men kan natuurlijk deze figuur andersom maken, door op de rug te beginnen.

OMGEKEERDE SAVOIE-KNOOP

Het wordt nu hoe langer hoe ingewikkelder. De kalme stem legt uit: « Na vertrek op de rug is het een combinatie van een halve omgekeerde lus, maar dan averechts (naar omlaag), van een normale stijging, van een halve averechts knoop, van een stijging op de rug, van een halve rolvlucht om terug tot de normale vlucht te komen.

★

JA! Eens ik op de begane grond terug ben, zal ik er een tekeningske moeten maken.

— Deze figuur, zegt Michel Berlin, kan ook

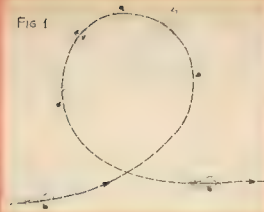
KUIJFE 7. ★ BLZ. 14

(1) Zie « Kuifje », n° 8.

Louis Nottoghem, beroemd luchtakrobaat en leider van een Frans opleidingscentrum.

Fig 1

rechts worden uitgevoerd : men vertrekt in normale vlucht, daarna een halve averechte looping, gevolgd door een omgekeerde halve looping — We gaan landen, vervolgt hij.

Maar wat voert hij uit? Hij stijgt. De motor draait op halve kracht. Het toestel kantelt naar voren, maakt een draaiende beweging, duikt naar de grond, draait verder. Ik sluit de ogen...

— En ziehier om te eindigen een tolvlucht (fig. 8).

Deze oefening doet me water en bloed zweten !...

Tijdens de tolvlucht, verliest het vliegtuig snel aan hoogte, maakt een scheefvlucht, evenwijdig met de landingsbaan, steijnt lichtjes bij de grens van het terrein en gaat op zijn flank glijden, komt bij de grond in gans schuine toestand, het zweet breekt mij langs alle kanten uit... Op het laatste ogenblik plaatst het toestel zich horizontaal en komt als bij mirakel op zijn wielen terecht

Het is een landing in « U » vorm.

★

HET vliegtuig komt tot staan voor de gebouwen van het centrum. Ik blijf op mijn zetel zitten, luchtdronken, verdund, in mijn ogen draaien nog de beelden van een bewegende

horizont, maar ik ben blij, geestdriftig. Berlin verroert evenmin : hij kijkt mij aan, lacht ietwat ondeugend, maar vriendelijk.

— En... hoe gaat het ?

— Heu... goed... maar ik meen te dromen !

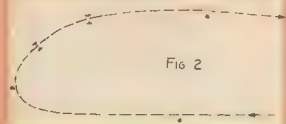
— Daar komt de baas !

Ik zie inderdaad Louis Notteghem, de leider van het centrum op ons afkomen, elegant, geplakte haren, grijs blond, breed voorhoofd, blauwe ogen, scherpe blik.

— Ik heb u zien draaien. Ik geloof dat u nu zult beseffen wat men onder kunstvluchten verstaat. Mijn gelukwensen, voor een beginnening hebt u de proef goed doorstaan...

— Je hebt niet alles gezien, zegt

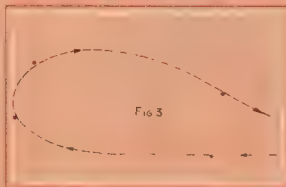
Fig 2

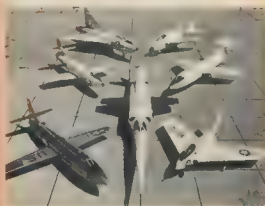
Berlin. Op uw actief ontbreken nog de « klokken » en de hele reeks der « achten » van de vertikale « S », de « windhanen », enz. Hij somde mij zomaar een honderdtal andere akrobatische figuren op.

Ik wimpelde echter af... Ik dankte Michel Berlin hartelijk en nam afscheid.

Fig 3

ENKELE AMERIKAANSE PROEFVLIESTUIGEN

IN het midden de DOUGLAS X 3, bekend voor zeer hoge snelheden. Van links naar rechts, in de richting van de wijzers van een uurwerk, de BELL X1A, die een snelheid van 2650 km per uur haalde; de DOUGLAS SKYSTREAK voor lage snelheden; de CONVAIR XP 92, voorloper van de F 102; de BELL X 3 met verstelbare vleugels; de DOUGLAS SKYROCKET, de hoogterekordhouder met 24.000 meter en de NORTHROP X 4, een vliegende vleugel.

DAT is de straaljager CONVAIR F 102, die er uitziet als de « Blauwe Driehoek ». De F 102 stijgt op eigen kracht loodrecht tot op grote hoogte en doorbreekt de geluidsmuur vertikaal.

Fig 4

Fig 5

Fig 6

Fig 8

Fig 7

Fig 9

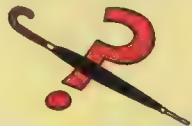
DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGE

KORTE INHOUD

DANK zij de hulp van Kuifje en de kapitein, kon onze goede vriend Zonnebloem uit de handen van de Borduren ontsnappen. Hij zet er thans alles op zijn plannen van het supersonisch toestel terug te vinden. Hij had deze plannen immers in de kruk van zijn regenscherm verborgen. Het regenscherm werd te Geneve teruggevonden, maar de kruk bleek leeg!...

Ik ben er nochtans heilig van overtuigd dat... Het is ongehoord!

Ja, ongehoord! Het zoals je zegt, vriend, maar ik heb er mijn buik van vol! Wij hebben jou terug opgepikt en dat was de hoofdzak! Je plannen... Wel, die kunnen hun plan trekken! Ik wil naar huis! Ik verlang naar rust, naar kalme...

Twee dagen later te Molensloot

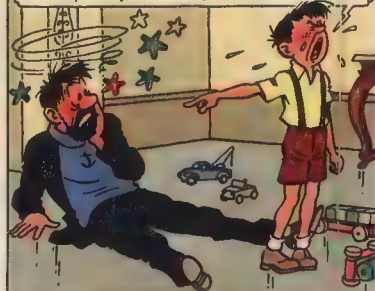
Ho! Wat ben ik blij dat ik thuis ben!

Duizend bommen en granaten! Wat is er hieraan de hand?...

PAPAA!... PAPAA!... Daar is een grote man met een baard, die mijn speelgoed heeft vernield!

Wie wij daar hebben! Onze dappere kapitein! Je komt op het geknipte ogenblik, mijn beste vriend! Wij hadden het juist over jou...

Duizend miljoen bommen en granaten!... Lampion!... Wat doe jij in mijn huis?...

Ik?... Ik?... Maar m'n beste ouwe jongen toch, het was mooi weer... Maar kom binnen, makker, geneer je niet... Doe alsof je thuis bent!

Dus... Het was mooi weer, en ik zei bij mijzelf: Serafijn, jongen profiteer van je laatste vakantiedagen. En vermits die barak van jou toch leeg stond, ben ik naar hier gekomen om er enkele dagen door te brengen...

... met mijn lieve familie...

HIER!... HIER!... HIER!...

Dat is Zonnebloem... Hij is dadelijk naar zijn kamer gegaan!

Voor je fietslicht...

de dynamo

RV.3010

Duurzame magnetisering

FERROXDURE

Zij draait zo gemakkelijk
dat zij nooit doorslaat

PHILIDYNE

Bij alle weer, op alle snelheid geeft
zij een sterke, regelmatige verlichting.

En om ze ten volle te benutten, zie-
hier een kop- en een achterlicht, even-
eens gefabriceerd in

de **PHILIPS** fabrieken
te Leuven.

DE MEDE VERZIEGEN EN
WIE GEZOND EN STERK IST RO

DE KOUDE IN DE GESCHIEDENIS

Wij klagen soms omdat het
koud is en nachts, in ver-
gelijking met de winters welke
onze verre voorouders moesten
doorstaan, leven wij thans in
een gezegend klimaat. Heeft je
grootvader of je grootmoeder
nog nooit verteld over winters
tijdens dewelke de bomen kraak-
ten van de vorst, men weken-
lang kon schaatsen en 's zon-
daags met de slede naar de kerk
reed? Wanneer men de oude
kronieken mag geloven, vroot
het in het jaar 544 in onze stre-
ken zo hard, dat de vogels be-
vroren uit de lucht vielen.
In Brabant zou het in een win-
ter van de XIIe eeuw zo koud

zijn geweest, dat de palingen
de bevroren vijvers verlieten om
een schuilplaats te zoeken in de
schuren... In 1408 dreven er zul-
ke grote ijschotsen op de Seine,
dat ze de Pont-Neuf, en de hui-
zen die er op stonden, meesleu-
den. Anderhalve eeuw later was
het te Parijs zo koud dat de
wijn bevroor. Men sloeg hem
met een bijl aan stukken en
verkocht hem per gewicht!

De laagste temperatuur te Uk-
kel waargenomen tussen 1901
en 1930 was -17° in februari
1929. In 1917 was 16°5 het laag-
ste punt. Een aanhoudende kou-
deperiode van 15 dagen is bij
ons uitsondering en komt slechts
ééns in 30 jaar voor.

OP 27 januari jl. was het twee-
honderd jaar geleden dat
Wolfgang Amadeus Mozart in
Salzburg werd geboren. In alle
landen van de wereld herdenkt
men dit op plichtige wijze en
ook in ons land worden grote
en mooie concerten gegeven die
in het leken staan van het Mo-
zartjaar.

Als kind gaf Mozart enkele
concerten in Brussel en was hij
ook in Holland, waar hij specia-
al was uitgenodigd door prin-
sessa Carolina, dochter van stad-
houder Willem de Vierde en ech-
tenote van de prins van Nassau-
Weilburg.

In september van het jaar 1765
kwamen Leopold Mozart met zijn
vrouw en twee kinderen, Nan-
nerl en Wolfgang in Den Haag
toe en zij werden tweemaal door
prinses Carolina en een keer door

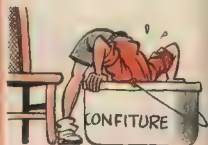
Ik ken veel jongens die niet
klagen over de koude maar
intendeel treuren omdat het
niet koud genoeg is. Zij zouden
niet beter wensen, dan in de
winter de schaatsen aan te bin-
den om sierlijk over het ijs te
glijden. Anderen wensen naar
school te skien net als de kleine
Tirolers. Om de koude te trotse-
ren, om ons te harden is en
niets beters dan sport en spel.

SPORT EN SPEL

De geneesheren vergelijken ons
lichaam heel vaak met een
motor die meer warmte uitstraalt
hij naar gelang hij vlieger draait.
Dat is een heel juiste vergelij-
king en, om de koude te trotse-
ren is sport en spel, dus beweging,
het beste middel. Indien wij over
een vlakke baan stappen met
een snelheid van 4 km per uur
ontwikkelt ons lichaam een warm-
te van 150, dit cijfer loopt op
tot 300 indien wij marsjeren met
een ritme van 6 km per uur en
we daarbij een rugzak van 15 kg
dragen. Om ons lichaam warm
te houden moeten we dus in de
winter méér bewegen, we moe-
ten turnen, lopen, springen, voet-
bal spelen. Wanneer we meer be-
wegen, verbruiken we meer ka-
lorieën dus moeten we meer eten
en meer slapen. In de winter
heeft men trouwens meer be-
hoefte aan slaap dan in de zo-
mer.

De koude is, naar iedereen

W. A. MOZART COMPONEERDE

de prins van Oranje ontvangen.
Zij logeerden in « La Ville de
Paris » en vonden de bediening
in dit hotel eerder slecht. Wolf-
gang vroeg nooit dat men zijn
spil uitbundig zou toejuichen en
dat men hem het vierkante vat zou
toezwaaien, hij vroeg heel e-
envoudig dat men van hem zou hou-
den. Voelde hij dat dit het geval
was, speelde hij zo lang en zo veel
men wenste. Voelde hij dat de
atmosfeer rond hem zijg was,
dan maakte hij het zo kom-
gelijk. Hij was reeds lang de lie-
veling van het Oostenrijkse hof
en mocht keizer Frans stoutweg
zeggen

— U speelt vals.

— Dat is waar, antwoordde de
keizer vriendelijk, maar nou wil
ik toch eens weten wat jij er van
terecht brengt als je de toetsen
niet ziet.

En de keizer lei een doek over
het clavichambaal. De kleine Mo-

LET IN JE OREN! APEN APEN MENSEN NA!

SEERT DE KOUDE MAKKELIJK

weet, beter te verdragen wanneer er geen wind is. We trotseren makkelijk 10 of 15° onder nul op een windstille dag dan een temperatuur van 0° met een scherpe noordoosten wind.

WAT ETEN WE

Vermits wij meer beweging moeten nemen en daardoor meer kalorieën verbruiken, spreekt het vanzelf dat wij onze voeding daaraan moeten aanpassen. Vet produceert het meeste warmte, dus moeten wij in de winter meer vetstoffen eten, bij voorkeur in de vorm van verse boter. Wij moeten ook meer suiker gebruiken en niet alleen in de vorm van stukjes suiker, doch ook in de vorm van konfijturen en taartjes.

Vermits wij in de winter geen zo genoeg krijgen, spreekt het vanzelf dat wij rauwe groenten moeten eten om het nodige aantal vitamines te bekomen. Het wachtwoord is dus: in de winter veel fruit en veel rauwe groenten!

HOE MOETEN WIJ ONS KLEDEN?

OM je te beschermen tegen de koude moet je het vermijden

slechts één kledingstuk te dragen, zij het dan ook een zeer dik, dat op het lichaam kleefte.

Al de noordpoolreizigers zullen je vertellen, dat het de lucht is die tussen de verschillende kledingstukken circuleert, die je warm houdt.

Dus nocht één kledingstuk, maar gemiddeld vier, b.v. hemd, pull-over, vest, overjas. Span niets te vast om je lichaam.

Bescherm vooral je handen, je polsen, je voeten en je oren. Dat zijn de lichaamsdelen die het meest weten van de koude. Mensen die lijden aan winterhanden en wintervoeten weten daarover mee te praten!

ONS LICHAAM REAGEERT

WANNEER wij kou hebben klopt ons hart vlugger en harder. De lever werkt vlugger en onze spieren trekken zich samen of ontspannen zich zonder dat onze wil met dit spel is gemoeid: met andere woorden wij rillen. Het is net alsof ons li-

chaam alles doet wat mogelijk is om de warmteproductie op te voeren en de te lage temperatuur van buiten te compenseren. Je hebt misschien al wel gemerkt dat niet iedereen op dezelfde manier tegen de koude reageert. Diegenen die niet bestand zijn tegen de koude of zich niet genoeg gevoeld hebben om er tegen bestand te zijn, worden bleek, kruijen ineen en verstijven. Het bloed trekt zich terug uit de huid en de ledematen en vloeit naar het hart toe. Eenzijdige reactie hebben b.v. de dassen, maar voor de dassen is dit niet gevaarlijk, zij doen hun winterslaap. Het is echter wel gevaarlijk voor de mens, want het te kort aan bloed in de ledematen veroorzaakt bevriezing. Diegenen die wel bestand zijn tegen de koude of er tegen gehard zijn worden rood. Het bloed vloeit naar de uiteinden van het lichaam toe en vormt aldus een vesting tegen de omringende koude lucht. Dit is de reactie van alle gezonde kinderen, die in de winter apetroede wangen hebben. Het is ook de reactie van de buitenmensen en van de sportslui

JEDEREEN weet dat de aap een meester is in het «naapen» van de mens. Een groep chimpanzees, toebehorend aan een Engels circus, levert sedert enkele weken daarvan weer eens het bewijs. Zij hebben eens een boksmatch afgekeken, en weten nu ook hoe men bokskampioen wordt.

Onderstaande foto's tonen je drie zeer bewogen momenten van de match.

Billy, de kampioen, bokst met Pepe. Links staat Janet, de trouwe verzorgster, die ieder ogenblik gereed is om tussen te komen. Het spreekt vanzelf dat Janet ook 'n chimpanzee is.

Het ging er hevig toe, en Billy heeft zijn tegenstander een zo harde klop kunnen toebrengen dat deze laatste naar de planken ging: K.O.!

Pepe wordt door Janet en Bobo met veel medelijken verzorgd. Bobo doet het als een echte, gewetensvolle dokter, en onderzoekt het hart van Pepe met zijn stetoscoop!

VOOR EEN HOLLANDSE PRINSES

zart speelde prachtiger als ooit te voren!

Wolfgang was ook aan het Franse hof hartelijk ontvangen en met geschenken overladen. Hij wist dus wat een «hof» was. Toen heeft hij zich in het hofritueel dat hem naar het paleis van de stadhouder bracht misschien afgevraagd wat er hem te wachten stond? Het werd een groot succes.

Nannerl werd ernstig ziek van de mazelen en prinses Carolina stuurde haar eigen arts om het meisje te behandelen. De ouders vreesden het ergste en enkele dagen zweefde Nannerl tussen leven en dood. Ze genas echter en er werden plannen gemaakt voor een reis naar Amsterdam. Toen kreeg Wolfgang de mazelen... Er werden negen missen gekozen voor zijn genezing en prinses Carolina zond nog twee andere voorafstaande geneesheren om het won-

derkind te redden. Leopold Mozart was zo bang, dat hij ook nog de hulp van een kwakzalver gekend onder de naam «Turkse dokter Aly» inriep.

Zelfs toen Wolfgang zwaar ziek was kon hij niet nalaten te componeren.

Hij componeerde in die tijd zes mooie klaviersonates die hij opdroeg aan prinses Carolina.

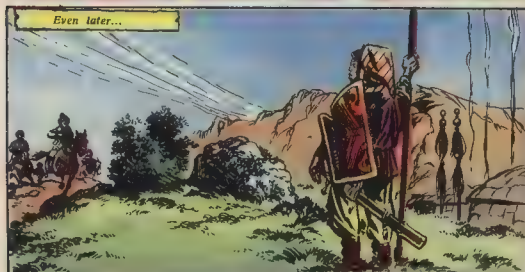
Op 11 Maart van datzelfde jaar werd de prins meerderjarig verklaard. De feestelijkheden duurden vijf dagen en Mozart schreef ter ere van de prins enkele composities die op 11 maart werden uitgevoerd. Nadien kon men het bekende airtje «Wilhelmus van Nassau» gevarieert voor 't clavier door de beroemden jongen componist Mozart in Holland vaak horen uitvoeren.

Dat «bekende airtje» heeft niets te maken met het huidige Hollandse volkslied.

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED HUNCKEN

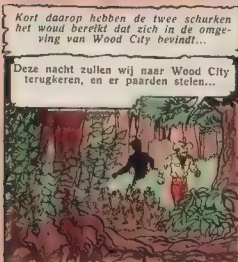
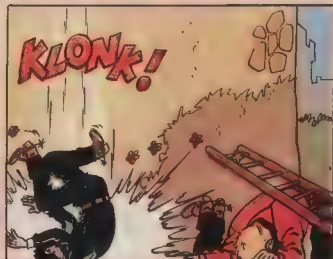
Godfried weert zich dapper tegen de Tartaren en slaagt er in de grot te verlaten. Otto, die de wacht houdt, raap vlug een zware steen op...

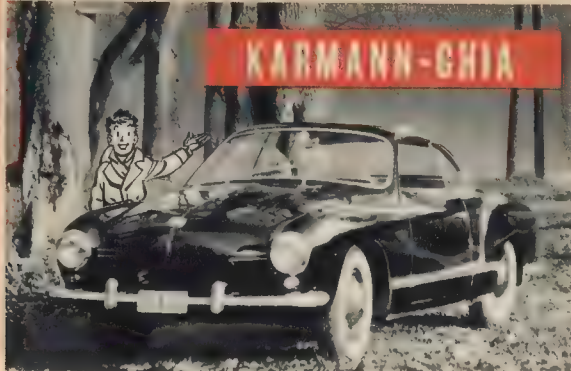

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Terwijl Harry Cover en Big Harrow naar het kamp van de Rabejoa's worden geleid, krijgen de twee bandieten gelegenheid om uit de gevangenis te ontsnappen

NOG eer ik de tijd had gekregen het portier van de nieuwe wagen te openen, riep Walter vol geestdrift:

— Prachtig! Met die nieuwe Volkswagen zullen wij een mooie proefrit maken!

— Walter, deze Karmann-Ghia is geen nieuwe Volkswagen, zoals jij en nog vele anderen denken. Het is heel eenvoudig een nieuwe en speciale bekleding van de alom bekende kleine Duitse wagen. Luister, ik leg je uit hoe de zaak in elkaar steekt...

KARMANN is een Duitser, die de tekening of het ontwerp van deze carrosserie kocht van de Italiaanse carrosserieur Ghia vandaar de naam Karmann-Ghia. Karmann had ook van de grote Volkswagenfabriek te Wolfsburg de platformen gekocht van de gewone Volkswagen, uitgerust met motor, vier wielen, versnellingsdoos, directie en suspensie. Op deze elementen kon men nu de bekleding zetten, welke men wenste, en iedereen zal toegeven dat Karmann er een zeer mooie en elegante wagen heeft uitgetrokken!

— Is dat nou eigenlijk een sportwagen? vroeg Walter.

— Neen, jongen, helemaal niet! Wij hebben hier te doen met de klassieke Volkswagenmotor. De acceleraties zijn dus niet zo buitengewoon goed en de maximum snelheid van deze wagen verschilt niet veel van die van de gewone Volkswagen. Weliswaar ligt de maximum snelheid iets

hoger, maar dit hebben wij te danken aan het gestroomlijnde profiel van de carrosserie

Wij waren intussen op een zeer slechte kasseiweg gekomen, die bovendien ten gevolge van de regen nat en glibberig was. Onze wagen stoorde zich hieraan echter helemaal niet. Na een tijdje vroeg Walter even te stoppen om de mechaniek eens van dichtbij te bekijken. Ik opende dus de kap van de reiskoffer vooran en die van de motor

— Wanneer men de koffer zo ziet, merkte Walter op, heeft men de indruk dat ze veel groter moet zijn dan die van de gewone Volkswagen, en nochtans is dit niet het geval. Het is gezichtsbedrog

Lange tijd bleef mijn jonge vriend gebogen staan over de viercilindermotor en eindelijk zei hij:

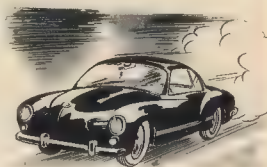
Heel spoedig stonden er enkele nieuwsgierigen rond ons karretje. Iedereen wou het van dichtbij bekijken en iedereen had er zijn eigen mening over. Walter voelde zich in zijn element nu hij aan diegenen, die het nog niet wisten, mocht uitleggen hoe het met die «nieuwe Volkswagen» en Karmann-Ghia, eigenlijk in elkaar stak. Maar de tijd verliep snel, en ten slotte zag ik mij verplicht hem bij de arm te nemen en in de wagen te duwen. Wij reden nu heel snel de baan op

— De algemene uitrusting is ook dezelfde gebleven, behalve dan het uurwerk. Een benzine-meter ontbreekt nog steeds en die had men wel kunnen aanbrengen. Achteraan werd plaats voorzien voor twee personen, maar, naar mijn mening, gaat het hier om twee kinderen, want volwassenen zouden veel moeite hebben daar een tijdje te blijven zitten. Bovendien vrees ik dat zij met hun hoofd voortdurend tegen het dak zouden stoten

— Mijn beste Walter, ik heb je nooit gezegd dat het een wagen van vier plaatsen was! Integendeel, het is een wagen van twee plaatsen. Achteraan kan men inderdaad een paar kinderen zetten, of nog een deel bagage

— In dit geval zijn we akkoord! Bovendien ben ik het volledig met je eens om te zeggen dat deze Karmann-Ghia een zeer leuke wagen is. Trouwens, een wagen, waarin de stevigheid van de Duitse mechaniek samengaat met een elegante en fijn afgewerkte Italiaanse bekleding, kan niet anders dan mooi en degelijk zijn!

— Dat is ook mijn mening en het zal niet lang meer duren vooraleer we talrijke elegante Karmann-Ghia's over onze wegen zien snorren. De liefhebbers zullen beslist niet ontbreken!

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door **DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS**
Wolvengracht, 48

(Wordt voortgezet.)

DE MUSKETIERS

Kleinere voor de koning bevozen dat zijn schikken met Buckingham konpleteerde. De

DE JONGE HELD KRIJGT ZIJN BELONING

103 NU is het toch tijd dat wij even omkijken naar de man die Anna van Oostenrijk deze triomf over de kardinaal heeft bevestigd. D'Artagnan stond tussen de massa nieuwsgierigen bij een van de deuren van de zaal, en keek met angstige blikken naar het schouwspel dat slechts door vier personen werd begrepen: de koning, de koningin, de kardinaal en hijzelf. Hij wou zich verwijderen toen iemand hem op de schouder tikte. Hij keerde zich om en zag dat een hofdame hem teken deed te volgen. Zij leidde hem naar een kleine kamer waar hij enkele ogenblikken alleen bleef. Plotseling werd er een voorhang even opgetrokken en een hand kwam te voorschijn. D'Artagnan knielde en kuste die hand eerbiedig.

105 IK zal mij weten te verdedigen! antwoordde d'Artagnan. Er is echter iemand welke de wraak van de kardinaal moet vreezen en dat is juffrouw Bonacieux. Zouden wij voor haar geen veilig onderkomen kunnen vinden tot de bui van de kardinaal voorbij is? — «Ja, daar zal ik mij mee gelasten, zei de kapitein. Ik ken te Bethune een klooster, waar zij geen enkel gevaar meer loopt. Met de toelating van de koningin zal ik haar naar dit klooster begeleiden. Maar intussen, jonge vriend, raad ik je dringend aan Parijs te verlaten. Indien ik in jouw plaats was zou ik dadelijk naar Picardie rijden om nieuws in te winnen over Athos, Porthos en Aramis, die nog steeds niet terugkwamen!»

107 MINHEER, riep hij, bent u het niet die enkele dagen geleden hier bent afgestapt met een zekere mijnheer Porthos? — «Indien!» antwoordde d'Artagnan, en waar is mijn beste vriend Porthos? — «Hij bewees ons de eer hier te blijven, antwoordde de man, en ik verberg het u niet dat wij erg ongerust zijn over de uitgaven welke hij deed sedert hij gewond werd.» — «Porthos is gewond? Hoe is dat mogelijk?» — «Mijnheer herinnert zich misschien wel dat Porthos de vreemdeling, met wie hij twistte aan zijn degen zou ruigen, maar ziet u het tegenovergestelde gebeurde! Maar Porthos is fier en hij wil niet toegeven dat hij overwonnen werd.»

104 TOEN hij zich oprichtte hield hij een prachtige ring in de hand. Dat was de beloning van Hare Majesteit. De koningin had er aan gehouden hem die persoonlijk te overhandigen. Nog dronken van vreugde en fierheid kwam onze Gascogne de volgende dag bij kapitein de Treville. Deze laatste sprak hem ernstig toe: «Pas op, jongeman, bedaar! Want de kardinaal zal heel vlug weten welk aandeel jij hebt gehad in de vernedering die hij gisteren opleide, en hij zal net je nooit vergeven. Bovendien is er milady de Winter. Zij heeft toch heel wat, zo niet alle krediet bij de kardinaal verloren en zal de schuld op Jou rug schuiven. Ik heb de indruk dat zij vreselijke wraakplannen aan het uitbreiden is!»

106 D'ARTAGNAN sprong op en werd rood tot in de haarwortels. Hij was zijn vrienden helemaal niet vergeten, maar sedert hij terug was uit Londen, ging alles zo vlug dat hij nog niet eens de tijd had gekregen naar hen te informeren. «U geeft mij een goede raad, riep hij opgetogen. Ik vertrek nog heden avond.» Toen het donker was reed onze dappere held in gezelschap van zijn trouwe Planchet naar Chantilly. Het is immers ddar, dat de brave Porthos moest duelleren met een agent van de kardinaal. Toen die herbergier de ruiters herkende die voor zijn deur stopten, kwam hij haastig toegelopen en boog eerbiedig...

108 Ik ga terstond naar hem toe», zei hij. «Pas op! riep de herbergier verschrikt. Pas op! Hij zou u voor iemand van het huis kunnen nemen, en u meers! Sedert wij de stoutmoedigheid hadden hem om geld te vragen, is hij vreselijk slecht gehumeurd. U begrijpt nu onze onrust, mijnheer. Ziet u, wij vreessen dat die goeie mijnheer Porthos ons niet zou betalen.» D'Artagnan beleefde veel plezier aan de uitlating van de herbergier en stelde hem gerust. Hij vloog de trap op welke naar de kamer van zijn vriend leidde. De reus en zijn knaecht speelden met de kaarten. Toen Porthos de Gascogne zag slaakte hij een vreugdekreet: «D'Artagnan, wat een geluk je terug te zien!»

DE LACH VAN CHOTA BAGH

TEKST EN ILLUSTRATIE VAN RAYMOND BODING

HEB je de lach al gehoord van de Chota Bagh ? Het is een menselijke lach, het is de lach van een rustige man die, van het ogenblik dat hij je ontmoette, wist dat hij de overwinning zou halen.

— De lach van een man ?

— Ja, zie je, de bergbewoners zeggen dat de Chota Bagh geen dier is. Indien je, zoals ik, dat doffe en toch zeer duidelijke lachen had gehoord, dat door de nachtelijke stilte van die woeste Himalaja trilde, zou je niet meer durven zeggen dat die mensen erg bijgelovig zijn...

Wilbur French staarde naar het glas dat hij in z'n hand hield en vervolgde :

— Het komt je wellicht ongelooflijk en paradoxaal voor, maar die avond bracht de lach van de Chota Bagh me de vrede, de rust. Een vijand zou gegriinnikt hebben om mijn nederlaag, maar de lach van Chota Bagh was openhartig; de lach van een sportief man die eerlijk overwon en je dankt omdat je die overwinning moeilijk maakte... Maar je vindt het waarschijnlijk erg vreemd dat ik je een nederlaag als mijn mooiste jachtherinnering opdis ?

WEL, neen ! Ik veronderstel dat je me een zeer vreemde, maar interessante herinnering wil vertellen.

Wilbur French ledigde zijn glas, nestelde zich makkelijker in z'n zetel en ademde diep alsof hij geruime tijd onder water zou blijven. Dan vertelde hij me zijn ontmoeting met Chota Bagh, de grote grijze sneeuwluipaard, die nog maar weinig jagers te zien kregen en die, volgens de mensen die aan de voet van de machtige Himalaja wonen, nooit werd geschoten.

— Ik was te Lunding in India met een lading wilde dieren voor enkele dieren-tuinen. De jacht was goed geweest en er was niets belangrijks gebeurd. Natuurlijk zou je over de vangst van ieder dier heel wat kunnen vertellen, maar ik bedoel dat er zich niets merkwaardig voordeed. In een hotel wachtte ik ongeduldig op het vertrek, toen ik kennis maakte met een oude Brit, een hartstochtelijk jager die boos was, omdat z'n hart niet meer verdroeg dat hij hoog in de bergen steeg.

— Ja, bromde de oude heer, en daarom

moet ik een jachtreservaat van vijftien duizend vierkante meter vaarwel zeggen. M'n jachtvergunning op dit reservaat was nog geldig voor drie weken.

— In welke streek ? vroeg ik hem.

— In het noorden van Dibrugarh. Een paradijs voor jagers, een echt paradijs ! De Brit gooida een boekje met groene omslag op tafel en zuchtte :

— Ik heb er hartzeer van dat niemand nu van deze jachtvergunning zal genieten. Niemand !. Wilt u er niet van profiteren ?

Zo kwam het, dat ik vertrok naar de streek ten oosten van de Surbansirivier met de jachtvergunning van de oude Brit die nu op mijn naam stond. De man had trouwens niet overdreven : die streek was een paradijs voor liefhebbers van zeldzaam wild, maar af te raden aan mensen met een zwak of versleten hart ! Er waren benesneeuwde hellingen, ravijnen, rotskloven, bergstromen, raffles, kortom alles wat een echte waaghals maar dromen kan. En welk mooi wild ! Ik had nog geen schot gelost toen ik er reeds spijt van had dat ik maar

één week blijven kon. Ik zag de ibex voor mij uit vluchten, de bahrat, de thor en de goral, dieren die heel zeldzaam zijn. In gedachten zag ik het prachtig wild dat ik zou neerleggen reeds torenhoog opgestapeld liggen... In werkelijkheid maakte ik slechts jacht op één stuk wild en... miste het !

*

DE oude Brit had me aangeraden Djoe

Nor mee te nemen, een inlander die met een haast voorhistorisch geweer doelen trof, die geelende jagers, uitgerust met het modernste karabijn, hem zouden benijd hebben. Gelukkig maar dat Djoe Nor bij me was. We stonden samen aan de rand van een ravijn, die vroeger stellig de bedding van een rivier was geweest en met m'n verreiker speurde ik de omgeving af. Plotseling bewoog er iets vlak voor me op de opeengestapelde rotsblokken, die zo ver liepen als m'n oog reikte. Ik bleef

gewoonegelyk staan en keek schoer toe Ja, daar bewoog wer-
kelijk iets. Ik meende dat het een of ander gevlekt serpent was,
toen Djoe Nor me zei :

— Chota Bagh, Sahib.

M'n hart klopte op slag vlugger en ik keek opnieuw in de
richting van het ding dat bewoog.

— Je hebt gelijk, Djoe ! Het is een luipaard en het is wel de
eerste keer in m'n leven dat ik een grijze luipaard zie.

— Het is de grote grijze sneeuwlupaard, Sahib.

Op ongeveer negenhonderd yards voor me, bewoog het dier
opnieuw. Ik probeerde toen het onmogelijke : ik schouderde
m'n geweer, steunde met de elleboog tegen een rotsblok en
mikte ... Ik wist dat ik van op die afstand, zelfs met een karabijn
met televisier, slechts één kans op honderd had om het dier te
treffen, maar ik kon aan de verleiding niet weerstaan. Ik meen
dat er wel een minuut verliep tussen het ogenblik dat ik de
hand aan de trekker lei en het moment dat het schot knalde.
Tegen m'n verwachting in, zag ik het dier vertikaal opsprin-
gen, heftig spartelen en dan op de grond rollen. Daarna schudde
de luipaard zich heftig, stond op en verdween. Ik had deze
reaktie al te dikwijls gezien om niet te weten wat er gebeurd
was. De kogel was in de grond terecht gekomen, teruggekaatst
en had het dier bij het terugkaatsen in de rug getroffen. Op
gevaar af de hals te breken, rende ik de steile helling af tot
in de ravijn, klauterde aan de andere kant naar boven en ver-
loor daarbij m'n geweer. Ik vond het terug in een kloof, maar
het vizier was natuurlijk stuk. Totaal uitgeput bereikte ik einde-
lijk de plaats waar ik Chota Bagh had opgemerkt.

★

DJOE Nor en ik zochten een half uur de omgeving af en vonden
ten slotte een minuscule bloedvlek op een steen. Chota Bagh
was dus wel degelijk gewond en geen enkel jager laat een
gewond dier lopen. Hij achtervolgt het tot hij het met een raak
schot neervelt. Ik wilde dus Chota Bagh hebben, alhoewel mijn
gids een heleboel redenen opsomde om me van dit plan te doen
afzien. Ik vond zijn belooft eerder zwak en om er het fijne van
te weten stelde ik hem een reeks vragen.

— De mensen, die om de berg wonen, zo vertelde hij me einde-
lijk, zeggen dat men Chota Bagh niet meer kan treffen, wan-
neer men hem niet met het eerste schot velt. Chota Bagh is
geen dier, Sahib.

— Wat is zo'n Chota Bagh dan wel ?

— Het is een mens. ... Chota Bagh is de reïncarnatie van de
mensen, welke de dood vonden in de berg. Zij kennen al de
geheimen van de berg zo goed, dat men hen niet raken kan.
Zo zeggen de mensen die om de berg wonen, Sahib.

— Ik heb lak aan de mensen die dat zeggen ! Ik heb een
Chota Bagh gewond en wil hem hebben.

Ik had Chota Bagh bij de maaltijd verrast en veronderstelde
dat hij, zodra hij zich veilig waande, opnieuw zou eten, in slaap
zou vallen en dan. Pas de volgende dag vond ik weer een
spoor van het dier : het afgepeuzeld geraamte van een kleine
himalajaponey. Het spoor van Chota Bagh liep recht naar om-
hoog naar de bergkruin toe. Ik kan je niet zeggen hoe lang we
klommen, ik had geen notie meer van de tijd. Ik staarde als
gehypnotiseerd naar de sporen en klom ... klom maar altijd
voort.

Djoe Nor stootte me aan. Op ongeveer vijf en zeventig yards,
op een blok quartz die de omgeving domineerde, lag Chota
Bagh onbeweeglijk. Sliep hij na een rijk maal ? Ik schouderde
m'n wapen en schoot. Maar het dier was reeds met een lenige
sprong weggelucht. Zijn grijze lijf stak mooi af tegen de blanke
sneeuw. Chota Bagh liep naar de rotskruin toe, die glansde in
de zon. Ik schoot nog eens, doch zonder resultaat. We volgden
hem in een evenwijdige lijn, doch veel lager en plotseling wer-
den we verrast door een lawine. ... Pas later begreep ik dat
Chota Bagh die had veroorzaakt door de sneeuwlager boven ons
als het ware met zijn dijspoor door te snijden. Ik voelde dat
ik naar beneden gleed en klampte me instinktmatig aan een
rotsblok vast. De sneeuw stipelde zich boven mij op ... eindelijk
werd alles stil en ik spartelde met armen en benen om weer
vrij te geraken. Toen ik onder de sneeuwlager uit kwam, stelde
ik vast dat die niet zo dik was en dat Djoe Nor er, met als ik,
zonder schrammeltjes afgekomen was. Chota Bagh was natuurlijk
verdwenen. Van die ogenblik af, dacht ik niet meer aan Chota
Bagh als aan een dier dat gewond was en ik, volgens de jacht-
wet, moest doden. Ik speelde nu met hem een match, een zeer
uittuttende match en ik was erg benieuwd te weten hoe ze zou
aflopen.

★

GELOOF me, of geloof me niet, maar ik vertel je de waarheid :
vijf dagen lang achtervolgde ik de grijze sneeuwlupaard.
Meer tijd had ik niet. Nooit of nooit deed Chota Bagh enige
moete zijn spoor uit te wissen. We konden zijn spoor makkelijk
volgen en zagen hier en daar de resten liggen van zijn maal-
tijd. Meer dan eens moesten Djoe Nor en ik ons met die resten
tevreden stellen om niet van honger om te komen.

(ZIE VERVOLG BLZ. 30.)

*Heb het voort
aan al je vriendjes!*

Dit jaar

is het een miniatuurmodel dat opgang zal maken :

— een Vliegtuig met rubber-voortdrijving.

**DE SUPER GERVAIS EENDEKKER
CH. 00**

Men bekommt hem gratis ...

Het volstaat de puzzle vierkantjes

CH. GERVAIS
te bewaren

Snij de puzzle-vierkanten uit die gedrukt staan
op de keerzijde van de etiketten « Demi-Sol GERVAIS »
en op de stroken van de « Petits Suisses GERVAIS ... »
Plak deze vierkanten op het bulletijn dat de leverancier
van je Mama je zal overhandigen ...
en je zult uw vliegtuig krijgen.

Een goede raad :

Wees steeds

**lief voor je Mama, dan zal zij niet
vergeten voor je de verpakkingen
te bewaren, van het merk GERVAIS**

**En wees haar dankbaar dat zij je steeds aan tafel
GERVAIS opdient waarop je zo verlekkerd bent :**

Niets gaat er boven

om gezond en sterk te blijven !

Dit verhaal begint in Frankrijk. Agent S-32 werd aangehouden in Parijs. Hij zal ondervraagd worden door de diensten van de D.S.T.

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ PÉREZ
Geïllustreerd door J. GRATO

DE baas, men noemde hem ook « de ouwe », was klein, droog, had grijzend haar en een grote snor, geel van de afschuwelijke tabak die hij in zelfgerolde sigaretten rookte. Hij deed onwillekeurig denken aan een onderofficier met pensioen. Zodra men echter de scherpe blik ontmoette uit de ogen, die half verborgen waren door borstelige wenkbrauwen, zodra men hem met zijn kalme, droge stem hoorde bevelen geven in telegramstijl of men zag hoe hij wegwijds geraakte in de meest ingewikkelde problemen, wist men dat men met een superieur man te doen had.

AL de agenten van de D.S.T. (1), die onder zijn bevelen werkten, wisten dit. Ze gekescheerden soms met zijn manies van oude jongman, met de onmogelijke snit van zijn pakken en de kwaliteit van zijn tabak, maar allen hadden veel eerbied en genegenheid voor hem.

De baas zat thuis en kleeft enkele zeldzame postzegels in z'n album, toen de telefoon rinkelde en hem naar de werkelijkheid van het dagelijks leven terugriep. Met somber gelaat nam hij de boorn op.

— We hebben de parkiet gekocht, waarop je zo gesteld was, zei een neutrale stem aan het andere einde van de draad.

De oude bromde goedkeurend. — En zit de parkiet reeds in z'n kooi? vroeg hij na een poosje.

— Ja, sedert vijftien minuten. — Uitstekend. Ik kom de aanwinst bewonderen.

Hij haakte aan. Tien minuten later was hij reeds in zijn kantoor, waar de twee agenten, die Loris hadden aangehouden, op hem wachtten. Hij groette hen vluchtig en hing zijn kleinsmatige mantel aan de kapstok. Hij wou

het dossier van agent S-32 vragen, maar iemand had dit reeds op zijn bureau neergelegd.

— Hebben jullie hem reeds afgevat? — Neen, we wachten op je bevelen.

— En waar is die knaap?

Een agent wees naar de muur aan de achterkant van het kantoor. De baas liep er naar toe, bleef staan voor een jachttableau en drukte op een knop, die in de kader van het schilderij verborgen was. Plotseling viel er een schel wit licht op het tableau, zodat het zo doorschijnend werd als een stuk glas. Dank zij dit apparaat, kon de baas zonder zijn bureau te verlaten al diegenen bekijken, die in het aambeeld vertrek werden geleid en zonder dat de gevangenen er iets van merkten... Het vertrek naast het bureau van de baas was klein en bijna leeg. De muren waren lichtgroen geverfd. Op een ledere bank vlak tegenover het schilderij, zat een man met gekruiste armen en half gesloten ogen : S-32. Naast hem rookte een agent van de D.S.T., onverstoorbaar z'n pijp.

Zodra de baas de gevangene ontwaarde, onderdrukte hij een kreet van verrassing. Ontstelt week hij een stap achteruit, sloot de ogen en wachtte ruim een minuut om er zich van te overtuigen dat hij niet droomde. Hij was zo diep ontroerd dat zijn gelaat er bijna onkenneelbaar door geworden was... Hij keerde terug naar zijn observatiepost.

— Ongelooflijk. Fantastisch, mompelde hij.

Dan keerde hij zich naar de agent, die verschrikt heel het toneel had gadeslagen.

— Je vraagt je af of ik gek word, nietwaar? Er is reden toe, maar je begrijpt ze niet. Hij kent

de andere niet!

En voor de derde maal bekeek de ouwe het beenderig gelaat van S-32 aandachtig. Neen, een beeld dat je tijdens een nachtmerrie hallucineert is niet zo scherp, niet zo fel.

De baas drukte weer op de knop en er was niets anders meer dan een doodgewoon, onschuldig jachttableau.

— Taat hem af.

De agent knikte en liep naar de deur. Op het ogenblik dat hij ze achter zich wou dichttrekken, riep de baas :

— Let op het armbanduurwerk.

★

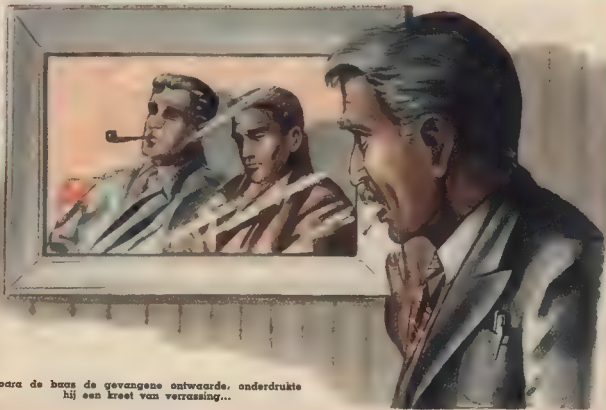
UITNODIGING VOOR HET BAL

ELF uur en vijf en veertig minuten. Serge Gauvin lag te bed. Hij las een politieroman en aancepte karamels met een ritme van twee per minuut. De karamels waren lekker en de roman tamelijk interessant. Het is waarschijnlijk daarom dat hij doof was voor het herhaalde belgerinkel aan zijn oor. Hij wachtte om af te haken tot hij aan het einde van z'n paragraaf was.

— Wel, ouwe jongen, was is er gaande? Slaap je?... Verteer je je karamels niet goed?

Serge Gauvin herkende de stem van de baas en de hand, waarmee hij een karamel wou grijpen, bleef in de lucht hangen. Hij opende de mond om te antwoorden, maar kreeg de tijd niet.

— Er is een bal bij de groot-

Zodra de baas de gevangene ontwaarde, onderdrukte hij een kreet van verrassing...

(1) Direction de la Sûreté du Territoire (Tegen-Spionage). Dit verhaal speelt zich af in Frankrijk.

Maar... wacht niet te lang. En, nog iets, het is een gemaskerd bal. Trek je dominopak

Serge Gauvin vertaalde : Ik heb je onmiddellijk nodig. Kom, maar zorg er voor dat niemand je hier ziet binnengaan.

Een klik. De baas had reeds ingehaakt. Gauvin liet de hoorn zakken. De tevreden uitdrukking, welke de lektuur van die roman op z'n gelaat had gelegd, verdween langzaam en maakte plaats voor de gespannen trekken van de jager aan wie de drijver zo juist de komst van groot wild heeft gemeld. Hij sprong uit z'n bed, rekte zijn lang lijf, kamde zijn blond haar energiek en kleedde zich vliegensvlug aan.

★

ORGANISATIE H

Hij stopte op een tiental meter van de ingang, doolde de lichten van zijn wagen en keek zorgvuldig om zich heen. Er stond iemand onder een adak niet ver van de poort. Het was een kleine man met een baard en een grijze mantel. Misschien stond hij daar alleen maar om te schuilen voor de regen, misschien echter bespiedde hij de mensen die het grote gebouw van de D.S.T. binnen gingen. Serge Gauvin wou geen enkel risico lopen en daarom fluisterde hij de politieagent, die op hem toekwam, iets in het oor. De agent knikte, lei de hand aan de klep van z'n kепi en liep naar de onbekende. Een ogenblik later sprong Serge Gauvin uit z'n wagen en, gebruik makend van het feit dat het onbekende, kleine mannetje onder het adak naar de politieagent keek en dus niet op hem lette, liep hij de grote poort in...

VOLGENDE WEEK :

ORGANISATIE H

WIE IS KLAXON ?

SSSTT... Dat is een geheim, een geheim dat niets te maken heeft met Agent S-32 en toch ZEER BELANGRIJK IS.

BINNEN TWEE WEKEN
WORDT DE SLUIER
OPGELICHT !

JE HOUDT VAN ONZE AFDRUKPLAATJES ?

Weet je reeds dat al de helden van de mooie KUIFJE's albums als afdrukplaatjes bestaan ?

Je kan thans gratis in ruil voor 50 punten volgende reeksen verkrijgen :

DE SCHAT VAN SCHARLAKEN RACKHAM	N° 1
DE KRAB MET DE GOUDEN SCHAREN	N° 2
KUIFJE IN AMERIKA	N° 3
HET ZWARTE EILAND	N° 4
DE ZONNETEMPEL	N° 5

Met deze fijne onderwerpen kan je je fiets versieren, je eigen ontbijtkopje, evenals borden, glazen, koffertjes, boekenkasten en andere voorwerpen in hout, papier, metaal of glas.

ONZE ANDERE GESCHENKEN

	Punten
CHROMO'S « DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE ». Negen reeksen van elk 10 prachtige kleurfoto's, die de bodem, de landschappen en de nijverheden van ons land voorstellen Per reeks	50
BRIEFPAPIER KUIFJE. Omslagen van 10 versierde omslagen en bladen Per omslag	100
KUIFJE'S CHROMO'S « ZIEN EN WETEN ». Vliegtuigen, Automobielen, Marine. Per reeks van 6 prachtige chromo's, groot formaat	100
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. Primitieven, XVII ^e eeuw, XVIII ^e eeuw, XIX ^e eeuw. Per map met 5 schitterende reproducties van beroemde schilderijen	200
KUIFJE'S PORTEMONNAIE	200
KUIFJE'S PORTEFEUILLE	200
KUIFJE'S PUZZLE OP KARTON	200
KUIFJE'S PUZZLE HOUT	500

DE KUIFJE'S BON VIND JE OP DE PRODUKTEN

**VICTORIA • JU'CY-WHIP
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PILSBERG • PROSMANS
TOSELLI • PANA • NOSTA**

STUUR JE BON'S NAAR KUIFJE — DIENST 1.
Lombardstraat, 24, Brussel.

HET KAARSEL VAN ATLANTIS

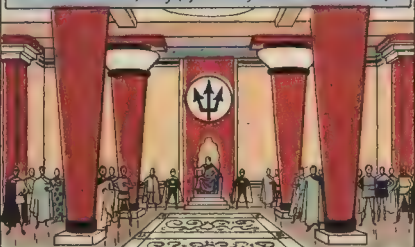
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Orik manneuvreerde zodanig dat Blake en Mortimer alleen in een groot opgesloten werden. Zij trachtten een uitgang te vinden, werden aangevallen door pterodactylen en gered door geheimzinnige onbekenden...

Een deur glijdt geruisloos open...

Men ziet een prachtige zaal met een gouden troon en op die troon een zeer indrukwekkende, statigefiguur omringd door een hele hofhouding...

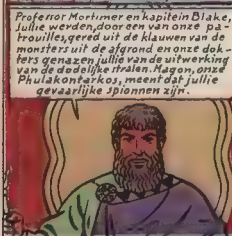

De Phulakontarkos gaat naar de troon, gevolgd door onze twee vrienden. Hij groet en zegt:

O Basileus, dat zijn de gevangenen.

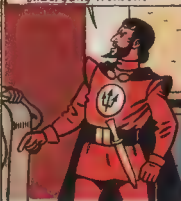
Basileus was de titel van de Byzantijnse keizer, ook de Perzische koningen werden aldus aangeduid. De man die hier aangesproken wordt, antwoordt:

Professor Mortimer en kapitein Blake, jullie werden, doordat van onze paterouilles, gered uit de klauwen van de monsters uit de afgrond en onze dokters genazen jullie van de uitwerking van de dodelijke stralen. Magon, onze Phulakontarkos, meent dat jullie gevaarlijke spionnen zijn.

Magon roept met klem:

En het is de waarheid, o Basileus! Die kerels drongen ons rijk binnen omdat ze onze ondergang wensden.

Dat is te veel voor Mortimer.

Duivelse leugenaar! Wat durf jij zeggen?

Wat? Je beledigt me?

Stil, Magon!

Philip!

Een jonge man met intelligent en nobel uiterlijk komt tussenbeide.

Ik heb persoonlijk de aktiviteit van die heren gevolgd en ik sta er borg voor dat hun expedities slechts een wetenschappelijk doel hadden en hun inschikten zuiver zijn...

Een zeer stoutmoedige en nogal zondeling taal, prins. Pas op, maak je niet tot de medeplichtige van die gevaarlijke kerels!

Dat volstaat. Ik heb de indruk dat ze eerlijk zijn. Het is vanzelfsprekend ondenkbaar, dat ze dit onderaardse rijk weer zouden verlaten. De professor en de kapitein blijven dur levenslang onze gasten.

Maar dat is toch onmogelijk!

Dat kan u toch niet doen!

Wij zijn Britse onderhorigen en...

Mijn besluit is onherroepelijk!

Heef ik vertrouwen in beide heren toe. Tegenover de Raad ben jij voor hen verantwoordelijk. Behandel hen als vrienden.

Dank u, o Basileus!

Ik ben prins Ikaros, aërostrateeg. Wees gerust, ik zal over u waken.

Blake en Mortimer begrijpen dat zij voorlopig hun lot gelaten moeten dragen. Zij gaan met de jonge man de zaal uit. Mortimer kan zijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en vraagt:

Prins, wilt u me eindelijk vertellen waar we zijn?

Heel graag.

U BENT IN ATLANTIS!...

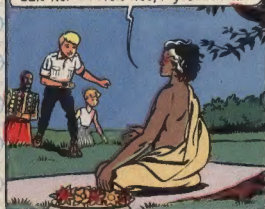
POM EN TEDDY TEDDY TEEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Maggy, Teddy en Tarass ontmoeten Ramah, de geheimzinnige passagier van de pakketboot. Ramah is een Goeroe of Wijsze...

Waarom verstoort je de avondrust?
Je woorden hebben mijn hart gekwetst.
Neem plaats en vertel mij wat jullie
aan het twisten heeft gebracht!...

Onze vrienden ondergaan de buitengewone
rust die uitgaat van Ramah... Teddy ver-
teelt de Hindoe waarover het gaat....

Ziezo!.. Begrijp je nu waarom ik
zo ongerust ben, Maggy?

Ja... En ik heb spijt over
wat ik gezegd heb, Teddy!

Na het verhaal van Teddy
aandachtig te hebben gevolgd,
verdiept Ramah zich in
een meditatie...

Onze vrienden komen onder de indruk van de roerloos-
heid van het landschap...

Plotseling slaakt Maggy een
kreet, en...

Teddy! Daar.
Kijk!..

Een jong plantje dat Ramah
mer de ogen fixeerde is
plotseling zichtbaar aan
het groeien gegaan...

Ho!.. Ekskuseer... Heb ik jul-
lie doen schrikken? Ik geloof
dat ik mijn gedachten te
sterk heb gekoncentreerd...
Maar wees gerust: ik zal
jullie volgen naar
Jánagar!...

Erg onder de indruk van dit onderhouden, na-
men onze vrienden afscheid van Ramah!

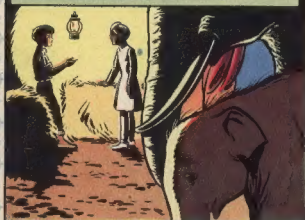
Fouchtra! Wat een
vreemd land! Wat
een vreemde mensen!

Die enkele minuten die wij
met Ramah hebben doorge-
bracht, hebben mij waarlijk
deugd gedaan!.. Het is eigen-
aardig, maar ik ben niet
langer boos op Indra!..

Diezelfde avond, nog vindt Teddy de gelegen-
heid om de jonge Hindoe aan te spreken... Na
hem alles te hebben verklaard...

...Wordt Indra's geelast opgeklaard
door een hartelijk lachje...

Teddy... Ik weet niet hoe ik je...

Maar plotseling versombert het geelast
van de jongen...

Mijn afkeer voor je kruiperigheid
moet uitdrukken...

De vijfde dag waren we uitgeput en stijf van de koude toen we het geraamte vonden van een argali, een zeer zeldzaam dier dat men alleen in Tibet aantreft. Zonder het te weten waren we in Tibet, en ik had geen vergunning om daar te jagen! Chota Bagh had me dus goed en wel verslagen. En toen gebeurde er iets zonderlings : plotseling zag ik, vlak bij ons, de soepele silhouet mooi afgetekend tegen de donkerblauwe hemel staan.

Na het schot weerklonk er een langerekt, klaaglijk geul, dan niets meer. Als gek liepen we beiden in de richting van het neergelichte dier, toen we er dichtbij waren, bleven we als aan de grond genageld staan : HET WAS CHOTA BAGH NIET! Neen, het was Chota Bagh niet maar een luipaard met geschilderde pels; een soort dat veel voorkomt.

Het was reeds helemaal donker geworden toen Djoe Nor de stilte verbrak :

— De mensen die in de berg wonen hebben gelijk, Sahib... Precies op dit ogenblik hoorde ik het zacht, dof en toch duidelijk lachen van Chota Bagh. Het kwam van links en rechts, van boven en van onder ons. Het kwam van alle kanten...

PLANNEN liggen klaar op het Heizeidomein, meer bepaald te Bever, een "bloeskoopwijk" te bouwen, die niet alleen tot een centrum van ontspanning en attractie zou uitgroeien tijdens de Wereldtentoonstelling 1958, maar tevens als start bedoeld is van een nationale filmproductie.

Zo deze plannen aangenomen worden, zal ons land het eerste ter wereld zijn dat een soort Grévin-museum van de film tot stand zou brengen. Het is inderdaad de bedoeling in het grote gebouwencomplex dat voor deze bloeskoopwijk zou dienen, een aantal studio's, plateau's, laboratoria en proefprojectiekamers in te richten en er, al wat bij het maken van een film om de hoek komt kijken, in onder te brengen.

Het publiek zou de geschiedenis van het ontstaan en de ontwikkeling van de filmindustrie kunnen nagaan in de verschillende zalen en zou tevens de verschillende fazen van een film kunnen bijwonen. Voor bepaalde taferelen zou er gebruik gemaakt worden van lededoppen, in de aard van degene die zich in het beroemde Grévin-museum bevinden.

EEN NIEUWE BANK

TE heet waarschijnlijk reeds gehoord van de ogenbanken, die het gezicht hebben teruggegeven aan talrijke blinden. Nu heeft men ook aderbanken opgericht, dank zij dewelke men het koud vuur kan bestrijden. Je weet misschien dat deze ziekte in het algemeen veroorzaakt wordt door een stilstaan in de bloedsomloop. Thans zijn de chirurgen er in geslaagd nieuwe aderen aan te brengen, en dank zij deze kanalen de bloedsomloop te herstellen rond de plaats waar de omloop gestremd was. Dit nieuwe wonder van de chirurgie is mogelijk dank zij de aderbanken die bloedsomloopkanalen kunnen bewaren.

Spaar KUIFFE's BONS, vraag aan je vrienden ze te helpen.

AMERIKAANSE GESCHENKEN

TER gelegenheid van Kerstmis 1955 hadden de Amerikanen enkele nieuwe, en tamelijk onverwachte geschenken op de markt gebracht. Ziehier een van deze originele nieuwigheden : De ALARMBEL is een klein belletje dat je in de handpalm

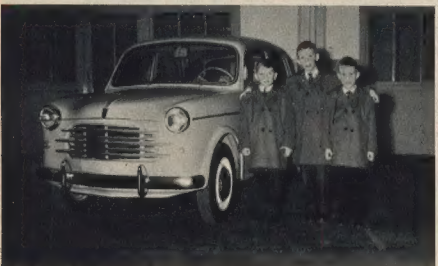
kunt houden, of in je zak steken, en dat je overal en op ieder ogenblik van de dag of de nacht kan beschermen, want in geval van gevaar moet je alleen maar op het knopje drukken, en dit zet een krachtige sirene in werking, die een hele tijd automatisch gaat loeien.

VERGEET NIET
TE KIJKEN NAAR HET
T.V.-ALBUM

DE BRONZEN
SLEUTEL

VAN
WILLY VANDERSTEEN

DE FIAT 1100 B en de winnaars van onze Grote Prijsvraag

ZOAIS wij het reeds mededeelden won Jean-Pierre van Vaerenberg, de eerste prijs van onze Grote Super-Kuiffe's Prijsvraag. Je ziet hem hier samen met zijn twee jonge broers op het ogenblik dat hij zijn Fiat 1100 B krijgt.

De kunt wel begrijpen dat hij tevreden licht, men wint immers niet alle dagen een dergelijke eerste prijs : EEN SCHITTERENDE FIAT 1100 B! Een hartelijk bravo voor Jean-Pierre, en voor Fiat!

PRIJSVRAAG STEINWAY 1956

INDIEN je piano speelt, laat je je inschrijven voor de grote STEINWAY PRIJSVRAAG waaraan alle pianisten die nog GEEN 15 JAAR ZIJN GEWORDEN, kunnen deelnemen.

PRACHTIGE PRIJZEN!

INLICHTINGEN:

Studio HANLET,
Koninklijkestraat, 122, Brussel.
Tel. : 17.76.32

HANLET

le piano qui chante...
et enchante.

NIEUWS IN

● De laatste escadrille "Mosquitos" (de beruchte bombardementsvliegtuigen van de R.A.F.) heeft een afscheidsvlucht ondernomen. De "Mosquito" mag inderdaad niet langer vliegen, daar het toestel helemaal voorbijgestreefd is. Het zijn de laatste overlevenden van de vliegtuigen die tijdens de jongste oorlog de R.A.F. zoveel zegepraal bezorgde.

● Men heeft in het zuidwesten van Zweden uraniumlagen ontdekt, die onder de rijkste van de wereld worden gerekend.

● Tijdens de vijf laatste jaren werden alleen in de Verenigde Staten meer dan

BIJ DE TSJAMBULI

IN Nieuw Guinea leeft een stam, de Tsjambuli, waar de vrouwen haar op hun tanden hebben. Zij trekken op vliegvast en op jacht, terwijl hun echtgenoten thuis blijven en hun tijd doden met het versieren van hun woning met bloemen, en het spelen op een fluit. De dames geven blijk van een uitgesproken mispruijs ten overstaan van de mannen, die zij als gevoelerige wezens beschouwen.

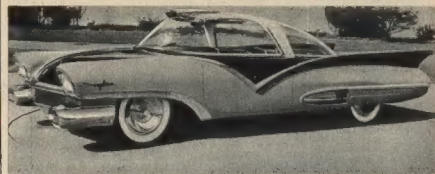

DE DIKKE EN DE DUNNE

IN een Engelse trolleybus hadden twee, heren plaats genomen. De ene was een zeer zwaarlijvig man, die voor zich alleen twee plaatsen in beslag nam, en de andere een klein, schraal kereltje.

— Naar mijn mening zouden de ontvangers de prijs van twee plaatsen moeten vragen voor dikkere reizigers.

— Ja, antwoordde de dikke aan de dunne, dan zou geen enkele bus blijven staan om zo'n halve prijs als jij op te laden!

DIT Ford-prototype kreeg de naam «Mystère». Het werd onlangs gerepresenteerd aan het publiek. Het is een mooie aerodynamische wagen, die kan uitgerust worden met een gewone motor of met een gasturbine-motor.

tor. In deze wagen bevindt zich een grote nieuwheid; dank zij een speciaal systeem dat tamelijk eenvoudig blijkt, kan de chauffeur het stuur links of rechts plaatsen, naar gelang zijn zin.

HET KORT

erhonderd vliegtuigen beschadigd, ingevolge botsingen met... vogels!

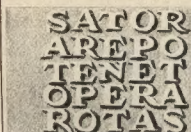
De atoomduikboot «Nautilus» heeft totnogtoe reeds 1.000 km afgelegd (dat is precies even veel als de aantrek van de aarde), zonder ook maar één keer een nieuwe brandstof te moeten nemen.

Te Los Angeles in de Verenigde Staten heeft men een speelgoedbibliotheek geïncasseerd. Het is een soort uitendienst waar de kinderen een stuk speelgoed per maand kunnen lenen. Het speelgoed wordt aan huis geleverd en opgehaald met een grote camion.

HET MAGISCH VIERKANT VAN DE EERSTE CHRISTENEN

Je weet misschien dat in de oertijden van het Christendom de gelovigen «geheime boodschappen» gebruikten om elkaar allerlei dingen mede te delen tijdens de kerkvervolgingen. Later hebben de geschiedkundigen zich veel moeite gegeven om deze geheime boodschappen te ontcijferen.

In 1954 ontdekte men te Aquinum, in Hongarije een magisch vierkant, dat in een dakpan werd gegrift. Naar de verklaringen van de geschiedkundige, Jérôme Carcopino, moet dit magisch vierkant toegeschreven worden aan sint Ireneus, die het zo uitlegde.

vonden hebben te Lyon, na de kerkvervolging van 171.

Carcopino heeft ons de vertaling bezorgd van dit vierkant hierboven afgebeeld.

Zoals je ziet kan deze zin, die uit vier woorden bestaat, in alle richtingen gelezen worden, horizontaal en vertikaal. De vertaling ervan heeft voor een niet ingewijde geen zin, want zij luidt: «DE ZAAIER VERZORGT DE WIELEN VAN ZIJN KAR.» Maar de geheime betekenis van deze woorden klinkt helemaal anders: DE ZAAIER = de man die het goede zaad zaait, DE KAR = het kruis, DE VERZORGING VAN DE WIELEN betekent dat men door zijn offer het Lot kan beïnvloeden.

HET SPOOR VAN DE DYNOSAURUS

DIT is een spoorafdruk, die genomen werd op de enige plaats ter wereld waar echte sporen gevonden werden van dit voorhistorische dier. Deze afdruk kan gebruikt worden om scholen te versieren of halls. Men kan er ook papieren of boeken mee samenhouden...

WELDR A WEER
EEN NIEUWE RUBRIEK
IN ONS BLAD:
DE GRAFOLOGIE

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK: TIJD VOOR ALLES, EN ALLES OP ZIJN TIJD

30 PUNTEN: Je antwoorden zijn erg knap. Ik hoop dat ze met de werkelijkheid overeenstemmen. In dit geval mijn hartelijke felicitaties!

VAN 24 TOT 29 PUNTEN: Je werkt met overleg, maar je houdt een beetje te veel van je bed ofwel heb je een broertje dood aan de rekenkunde en kan je de tijd, die je voor ieder ding nodig hebt niet goed berekenen.

VAN 18 TOT 23 PUNTEN: Kijk iets meer naar je uurwerk, jongen. Je weet toch wel dat haast en spoed zelden goed is?

VAN 12 TOT 17 PUNTEN: Je moet altijd rennen, nietwaar? Meen je niet dat het beter ware eens en voorgoed de tijd te berekenen, die je nodig hebt om je huiswerk te maken, enz...

VAN 6 TOT 11 PUNTEN: Als je de minuten neemt voor een eeuwigheid, of omgekeerd, ja dan kom je er nooit! Een kleine spanning en het zal in het vervolg veel beter gaan!

VAN 0 TOT 5 PUNTEN: Ik hoop dat je met de jaren ook in wijsheid zal toenemen. Indien je zo voortgaat, zal je later belangrijke zaken missen.

DENK EVEN NA

Er is meer thee in de tas met koffie.

Het weekblad «KUIJFE», 11e jaargang. Lombard Uitgeverij. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1992 15. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc. Isidor Gerardin, 9, Brussel. — Heliodor: De Drukkerijen C. Van Cotenbergh, 290-292, Van Volckemlaan, Vorst-Brussel. — Publiciteit: PUBLI-ART

KUIJFE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 055.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIJFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk: DARCAUD S. A. 60, Chaussee d'Antin, Paris IX.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Sejour, Lausanne.
Kongo: KUIJFE KONGO — P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5099, avenue Papineau, Montréal 34 (Que.).

ABONNEMENT

	België	Buitenland	Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	5,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	10,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	20,- F.	\$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

